

การจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ :
กรณีศึกษาผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – ถนนพหลโยธิน 8

นเรศ

สุนทรชัย

สุดารัตน์

แสงทอง

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2551

ใบรับรองสารนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์ การจัดระเบียบสังคมบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์:
กรณีศึกษาผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

เสนอโดย นเรศ สุนทรชัย

 สударัตน์ แสงทอง

สาขาวิชา

รัฐประศาสนศาสตร์

วิชาเอก การจัดการ โครงการ

วิชาเอก การจัดการทรัพยากรมนุษย์

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ สูดจิต นิมิตกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.ชำนาญ ปิยวนิชพงษ์)

.....กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(อาจารย์ สูดจิต นิมิตกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เบญจมาภรณ์ อิศรเดช)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผศ.ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

วันที่ 27 เดือน ๗. ค. พ.ศ. 2551

เลขทะเบียน.....	0199955
วันลงทะเบียน.....	10 ส.ย. 2551
เลขเรียกหนังสือ.....	303.33
	๒๖๖๖๗
	[๒๕๕๑]

หัวข้อสารนิพนธ์	: การจัดระเบียบสังคมบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต : กรณีศึกษาผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8
ชื่อผู้เขียน	: นเรศ สุนทรชัย สุภารัตน์ แสงทอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	: อาจารย์สุจิต นิมิตกุล
สาขาวิชา	: รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	: 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต : กรณีศึกษาผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของ ผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคม ซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 60 ฉบับ จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 60 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 มาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีระดับความคิดเห็นค่อนข้างน้อย
2. ปัญหาและอุปสรรคของ ผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับที่ไม่แน่ใจ
3. ปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับที่ไม่แน่ใจ

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงของอาจารย์สุจิต นิमितกุล อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.เบญจมาภรณ์ อิศรเดช และดร.ชำนาญ ปิยวนิชพงษ์ ผู้ซึ่งกรุณาชี้แนะให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการแก่ผู้เขียนตั้งแต่เริ่มโครงการ ตลอดจนเสียสละเวลาช่วยแก้ไขสารนิพนธ์ รวมทั้งให้โอกาสในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้ศึกษา จึงขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้ศึกษาขอขอบคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่มีนโยบายพัฒนาบุคลากรโดยให้ทุนอุดหนุนการศึกษาในครั้งนี้ นอกจากนี้ผู้ศึกษายังระลึกถึงพระคุณของผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณวิภา ทัพวงศ์ ผู้บังคับบัญชาที่มีความกรุณาและให้โอกาส ตลอดจนกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนตลอดหลักสูตร รวมทั้งเพื่อนอาจารย์ในสำนักกิจการนักศึกษาอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวถึง ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขออ้อมระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์และญาติพี่น้องที่กรุณาช่วยสนับสนุนให้กำลังใจและความช่วยเหลือมาโดยตลอด

นเรศ สุนทรชัย
สุภารัตน์ แสงทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
1.3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	4
1.4 สมมติฐานของการศึกษา.....	5
1.5 ขอบเขตของการศึกษา.....	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา.....	6
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ.....	7
2.2 แนวความคิดและความหมายของการจัดระเบียบสังคม.....	9
2.3 แนวทางการจัดระเบียบสังคมหอพักตาม พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ. 2507.....	10
2.4 การจัดระเบียบหอพักรอบมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	15
2.5 แนวทางการดำเนินการเฉพาะหอพักรอบ ๆ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	17
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
3. ระเบียบวิธีการวิจัย.....	23
3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	23
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	23
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	23
3.4 วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล.....	23
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	24

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4. ผลการศึกษา.....	26
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	27
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพัก ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม ซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8.....	29
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพัก เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอย ประชาชื่น-นนทบุรี 8.....	31
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพัก เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพัก มาใช้ในการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น- นนทบุรี 8.....	33
ตอนที่ 5 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพัก เกี่ยวกับปัญหาในการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักรอบปริมณฑล มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	34
ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดระเบียบสังคม ด้านหอพัก รอบปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	37
5. สรุปผลการศึกษา.....	43
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	43
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	50
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก.....	57

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับ เรื่องการจัดระเบียบสังคม ขนาดสถานประกอบการ ประเภทหอพัก การจดทะเบียนหอพักตาม พ.ร.บ. หอพัก.....	27
4.2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม ซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8.....	29
4.3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8.....	31
4.4 คิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค การนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคม ซอยประชาชื่น- นนทบุรี 8.....	33

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีในด้านการสื่อสาร ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างกันสามารถทำได้สะดวกรวดเร็วไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนของโลกก็ตาม นับเป็นเหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งในการเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกที่มีทั้งดีและไม่ดีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะสังคมไทยที่รับเอาวัฒนธรรมมาทั้งหมดโดยไม่มีกรกลั่นกรอง ผลจากการเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกทำให้สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ไร้ระเบียบยากต่อการควบคุม และมีแนวโน้มที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของสังคมไทยเป็นอย่างยิ่งในที่สุดสังคมไทยก็ตกอยู่ในอันตรายเต็มไปด้วยยาเสพติด การค้าประเวณี อาชญากรรมข้ามชาติและบ่อนการพนัน เมื่อดำเนินความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาถูกทำลาย ความเห็นแก่ตัวเข้ามาแทนที่ ในที่สุดปัญหาสังคมเหล่านั้นก็ย้อนกลับมาทำลายเด็กและเยาวชนของเราไม่มีใครดูแลในขณะที่สังคมไร้ระเบียบมากขึ้นปัญหาดังกล่าวได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องและส่งผลให้ปัญหาเสพติดที่สามารถแทรกตัวอยู่ได้กับทุกปัญหาสังคมเติบโตและรุนแรงขึ้นในสังคมไทยและพร้อมที่จะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ หากไม่มีมาตรการป้องกันหรือแก้ไขได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ วิธีการที่จะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขไม่ตกเป็นเหยื่อของภัยอันตรายหรือภัยสังคมก็คือ การจัดระเบียบสังคม

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตหลักสี่ แขวงทุ่งสองห้อง กรุงเทพมหานคร มีเนื้อที่ประมาณ 82 ไร่ พื้นที่ด้านหลังมหาวิทยาลัยติดชุมชนท่าทรายและหมู่บ้านซอยชินเขต ด้านหน้ามหาวิทยาลัยติดคลองประปา ข้ามฝั่งคลองประปาไป คือ จังหวัดนนทบุรี จึงเป็นพื้นที่คาบเกี่ยวระหว่างกรุงเทพมหานคร กับ จังหวัดนนทบุรี มีถนนเชื่อมติดต่อกันมีลักษณะภูมิประเทศที่เอื้อต่อการก่ออาชญากรรม ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฯลฯ ซึ่งหลังจากคนร้ายก่อเหตุมักจะหลบหนีเข้าพื้นที่ฝั่งตรงข้าม ทำให้เกิดปัญหาการติดตามคนร้ายที่หลบหนีการจับกุมออกนอกเขตพื้นที่ของเจ้าพนักงาน นอกจากนี้ยังมีหอพักเกิดขึ้นรอบ

มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมากทั้งที่เข้าข่ายลักษณะเป็นหอพักตามกฎหมายคือ มีนักศึกษาเข้าพักอาศัยตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปต้องจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติหอพัก จากการสำรวจ ทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และ จังหวัดนนทบุรี พบว่า มีหอพักที่จดทะเบียนอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร 19 แห่ง และอยู่ในเขตจังหวัดนนทบุรี 58 แห่ง นอกจากนี้ยังมีสถานประกอบการที่น่าจะเข้าข่ายเป็นหอพักตามกฎหมายในลักษณะอพาร์ทเมนท์ คอนโดมิเนียม บ้านเช่าหรือบ้านแบ่งให้เช่าอีกจำนวนมาก จากการตรวจสอบสถานประกอบการเหล่านี้ยังไม่มีกรจดทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้ไม่สามารถควบคุมการประกอบกิจการเหล่านี้ได้ ทำให้เกิดปัญหาตามมาคือ ปัญหาการจับกลุ่มมั่วสุมของนักศึกษา ปัญหายาเสพติด ปัญหาการพนัน ปัญหาการดื่มสุราและของมีนเมา ปัญหาการทะเลาะวิวาท และปัญหาการขายบริการทางเพศ ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ล้วนแต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นรอบๆ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ทางมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลในสมัยนั้น (พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร) ได้ให้ความสำคัญของเด็กและเยาวชน ที่ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างรุนแรง จึงมีนโยบายปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง รวมถึงแหล่งอบายมุข และสถานบันเทิงต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยรอบสถานศึกษา จึงมอบนโยบายจัดระเบียบสังคมให้กับหน่วยงานราชการทุกหน่วยงานภายใต้ชื่อโครงการจัดระเบียบสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข หน่วยงานราชการทุกหน่วยงานจึงพร้อมใจกันขานรับนโยบายการจัดระเบียบสังคมทั่วประเทศโดยพร้อมเพรียงกัน ตั้งแต่การออกตรวจสถานบันเทิง ให้เปิด-ปิด ตามเวลา พร้อมกับการตรวจหาสารเสพติดนักเที่ยวในสถานบันเทิง มีการ ตรวจ X-ray การแพร่ระบาดของยาเสพติดทั่วประเทศ

ทางมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญตามนโยบายโครงการจัดระเบียบสังคมฯ โดยเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2544 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้เรียนเชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สมัยนั้น คือ ร.ต.อ. ศาสตราจารย์ ดร.ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ ที่มีนโยบายการจัดระเบียบสังคมเพื่อให้ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มาให้แนวคิดและนโยบายเกี่ยวกับ “บทบาทสถาบันการศึกษาที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม” ทำให้เกิดความคิดริเริ่มให้มีโครงการจัดระเบียบสังคมบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตขึ้น โดยร่วมมือกับจังหวัดนนทบุรี ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตหลักสี่ และสถานีตำรวจนครบาลทุ่งสองห้อง

เป็นการร่วมกันแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนเพื่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของนักศึกษาและชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัยภารกิจสำคัญที่ 5 หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้ร่วมกันจัดทำแผน ปฏิบัติอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม คือ การจัดระเบียบหอพัก การป้องกันปัญหามั่วสุมในสถานบริการ

ปัญหาเสพติด ปัญหาการพนันและปัญหาการขายบริการทางเพศ ตลอดจนอบายมุขอื่น ๆ ซึ่งโครงการจัดระเบียบสังคมฯ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้หอพักทุกแห่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507
2. เพื่อให้สถานบริการทุกแห่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509
3. เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยไม่มีผู้เสพ / ผู้ค้าในพื้นที่ปฏิบัติการ
4. เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการพนันและอบายมุข
5. เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการขายบริการทางเพศ

โดยกำหนดพื้นที่ปฏิบัติการในรัศมี 2 กิโลเมตร รอบมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประกอบด้วยพื้นที่จังหวัดนนทบุรีตั้งแต่แยกพงษ์เพชรไปตามถนนงามวงศ์วานถึงทางด่วนชั้นที่ 2 ไปตามถนนใต้ทางด่วนถึงถนนสามัคคี เลี้ยวขวาไปตามถนนสามัคคีถึงถนนประชาชื่น เลี้ยวขวาไปตามแนวถนนประชาชื่นถึงแยกพงษ์เพชร และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ในรัศมี 100 เมตร จากแนวถนนดังกล่าวข้างต้นพื้นที่กรุงเทพตั้งแต่แยกพงษ์เพชรไปตามถนนงามวงศ์วาน ถึงแยกบางเขน เลี้ยวซ้ายไปตามแนวถนนกำแพงเพชร 6 (ถนนเลียบทางรถไฟ) เข้าสู่สนามกอล์ฟฟอรัสปาร์ค ถึงแยกภาสยา เลี้ยวขวาเข้าตลาดท่าทราย ถึงสะพานและเลี้ยวซ้ายไปออกถนนประชาชื่น (เลียบคลองประปา) จากแนวถนนดังกล่าวข้างต้นถึงสี่แยกพงษ์เพชร สำหรับผู้ประกอบการหอพักสถานบริการ ที่อยู่นอกพื้นที่เป้าหมายประสงค์จะเข้าร่วมโครงการจัดระเบียบสังคมฯ สามารถสมัครเข้าร่วมโครงการได้โดยให้มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเป็นผู้ประสานงาน

พื้นที่ในซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 มีสถานประกอบการหอพักเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งที่จดทะเบียนหอพักถูกต้องและไม่ถูกต้องตาม พระราชบัญญัติหอพัก แต่ในทางปฏิบัติหอพักที่ไม่จดทะเบียนสามารถรับนักศึกษาเข้าพักอาศัยได้ไม่แตกต่างจากหอพักที่จดทะเบียนถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก ทำให้เกิดการเปรียบเทียบ และเกิดความไม่เป็นธรรมสำหรับหอพักที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก จึงทำให้ผู้ประกอบการหอพักที่จดทะเบียนส่วนใหญ่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก ฉะนั้นคณะผู้ทำวิจัย จึงมีความสนใจที่จะ ศึกษาการจัดระเบียบสังคมบริเวณปริณทลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต : กรณีศึกษาผู้ประกอบการหอพักซอย ประชาชื่น – นนทบุรี 8

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

1.3 วิธีดำเนินการศึกษา

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ในการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (PURPOSIVE SAMPLING) จำนวน 60 หอพัก

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ประกอบด้วย 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพัก ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพัก เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพัก เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปัญหาและอุปสรรคในการจัดระเบียบสังคมด้านหอพัก รอบบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักรอบบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

1.3.3 วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 60 ชุด และได้รวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเองจากแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 60 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

1.3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC* ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

1.4 สมมติฐานของการศึกษา

1.4.1 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีระดับความคิดเห็นค่อนข้างมาก

1.4.2 ปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีปัญหาและอุปสรรคค่อนข้างมาก

1.4.3 ปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคม ซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 มีปัญหาและอุปสรรคค่อนข้างมาก

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เท่านั้น มีจำนวนทั้งหมด 60 หอพัก

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดระเบียบสังคม หมายถึง การทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมมนุษย์โดยการควบคุมแบบแผนพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม หากปล่อยให้มนุษย์ทำตามอำเภอใจ ปราศจากการควบคุม จะส่งผลให้เกิดความปั่นป่วน วุ่นวาย ขาดระเบียบแบบแผน และสังคมมนุษย์ไม่สามารถคงสภาพอยู่ได้

โครงการจัดระเบียบสังคมบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ หมายถึง โครงการที่เกิดจากการร่วมมือกับจังหวัดนนทบุรี ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี สำนักงานเขตหลักสี่ และสถานีตำรวจนครบาลทุ่งสองห้อง ร่วมกันแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนเพื่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของนักศึกษาและชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัยฯ ภารกิจสำคัญที่ 5 หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม คือ การจัดระเบียบหอพัก การป้องกันปัญหามั่วสุมในสถานบริการ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการพนันและปัญหาการขายบริการทางเพศ ตลอดจนอบายมุขอื่นๆ

คณะทำงานจัดระเบียบสังคมฯ หมายถึง คณะทำงานที่เกิดจากการแต่งตั้งจากโครงการจัดระเบียบสังคม

พระราชบัญญัติหอพัก หมายถึง พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

ผู้ประกอบการหอพัก หมายถึง เจ้าของหอพักที่สร้างหอพักขึ้นมาเพื่อรับเยาวชนผู้ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีและเข้าอยู่ในหอพัก ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป โดยมีทรัพย์สินตอบแทน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

1.7.2 ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

1.7.3 ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

1.7.4 ข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการหอพักซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ นำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และสรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางเพื่อสนับสนุนงานวิจัยในครั้งนี้พอสรุปแนวคิดหลัก 6 แนวคิด ได้แก่

- 2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ
- 2.2 แนวความคิดและความหมายของการจัดระเบียบสังคม
- 2.3 แนวทางการจัดระเบียบสังคมหอพักตาม พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ. 2507
- 2.4 การจัดระเบียบหอพักรอบมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- 2.5 แนวทางการดำเนินการเฉพาะหอพักรอบ ๆ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะคืออะไร ถูกกำหนดขึ้นอย่างไร และเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร ล้วนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสนใจของประชาชน เพราะประชาชนทุกคนจะได้รับผลกระทบจากนโยบายของรัฐเสมอ โดยทั่วไปนโยบายสาธารณะจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทั้งทางการเมืองและสังคมอย่างกว้างขวาง เพราะนโยบายสาธารณะ มีรากฐานมาจากสภาพปัญหาต่าง ๆ ของสังคม และเป็นปัญหาที่ประชาชนคาดหวังว่ารัฐจะต้องรับผิดชอบในการแก้ไข ทำให้ปัญหาเหล่านี้ต้องเข้าสู่กระบวนการทางการเมืองซึ่งเกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างประชาชน (public) พรรคการเมือง (political parties) รัฐสภา (congress) ตุลาการ (courts) ระบบราชการ (bureaucracy) ระบบบริหาร (executive) และราชการส่วนท้องถิ่น (local governments) เป็นต้น สิ่งที่จะต้องพิจารณาคือ บุคคลหรือองค์กรต่าง ๆ ดังกล่าว มีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบายสาธารณะ นโยบายสาธารณะเป็นผลผลิตของระบบการเมือง และจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน นโยบายสาธารณะบางอย่างอาจทำให้คนบางกลุ่มได้ผลประโยชน์และบางกลุ่มเสียผลประโยชน์ ความแตกต่างของผลกระทบเหล่านี้ล้วนเป็นผลผลิตของระบบการเมืองทั้งสิ้น

2.1.1 ความสำคัญของนโยบายสาธารณะ

จากการศึกษาความหมายของนโยบายสาธารณะจะเห็นได้ว่านโยบายมีความสำคัญ ทั้งต่อผู้กำหนดนโยบายและต่อประชาชน กล่าวคือ

2.1.1.1 ความสำคัญต่อผู้กำหนดนโยบาย ส่วนใหญ่ผู้ที่ต้องการรับผิดชอบต่อการกำหนดนโยบายบริหารประเทศก็คือ รัฐบาล หากรัฐบาลกำหนดนโยบายที่สอดคล้องต่อความต้องการของประชาชน ทั้งในด้านค่านิยมของสังคม และการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของประชาชน จะทำให้รัฐบาลได้รับความศรัทธาเชื่อถือจากประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ (effectiveness) และประสิทธิภาพ (efficiency) ยิ่งจะทำให้รัฐบาลได้รับการยอมรับและความนิยมจากประชาชนอย่างกว้างขวาง แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลกำหนดนโยบายที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนประชาชนอาจจะรวมตัวกันคัดค้านเพื่อกดดันให้รัฐบาลเปลี่ยนแปลงนโยบาย และถึงแม้รัฐบาลจะได้กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนแต่ถ้ารัฐบาลไม่สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายก็อาจทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อการบริหารงานของรัฐบาลจึงกล่าวได้ว่านโยบายสาธารณะมีผลต่อการดำรงอยู่ของรัฐบาลอย่างสำคัญ

2.2.1.2 ความสำคัญต่อประชาชน เนื่องจากนโยบายสาธารณะเป็นผลผลิตทางการเมืองเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ดังนั้นประชาชนจึงสามารถแสดงออกซึ่งความต้องการของตน ผ่านกลไกต่าง ๆ ของการเมือง อาทิเช่น ผ่านพรรคการเมือง ผ่านกลุ่มอิทธิพลและผลประโยชน์ ผ่านระบบราชการ ผ่านนักการเมือง ผ่านฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น ความต้องการและการสนับสนุนของประชาชนจะถูกนำเข้าสู่ระบบการเมือง ไปเป็นนโยบายสาธารณะ เมื่อนโยบายสาธารณะถูกนำไปปฏิบัติและปรากฏผลกลับตามเป้าประสงค์ที่พึงปรารถนา ทำให้ประชาชนได้รับความพอใจส่งผลต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน (feed back) ทำให้ประชาชนเชื่อมั่นและศรัทธาต่อการบริหารงานของรัฐบาลมากยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นไปตามเป้าประสงค์ ส่งผลให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนตกต่ำปรากฏการณ์เช่นนี้ จะทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อรัฐบาล รัฐบาลจะต้องพยายามปรับเปลี่ยนนโยบายและปรับปรุงการนำนโยบายไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อเรียกศรัทธาคืนจากประชาชน ดังนั้นนโยบายสาธารณะในฐานะที่เป็นผลผลิตของระบบการเมือง จึงต้องส่งผลอย่างสำคัญต่อวิถีและคุณภาพชีวิตของประชาชน (Easton, 1965)

กล่าวโดยสรุป นโยบายสาธารณะที่ดีจะต้องสอดคล้องกับความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติแล้วเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี อย่างเสมอภาค

ความหมายของนโยบายสาธารณะ มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Ira, Sharkansky (1970 อ้างถึงใน สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2543) ให้นิยามนโยบายสาธารณะ คือกิจกรรมที่ทำโดยรัฐบาลซึ่งครอบคลุม กิจกรรมทั้งหมดของรัฐบาล อาทิเช่น การจัดการศึกษา การจัดสวัสดิการและการก่อสร้างทางหลวงโดยรัฐ รวมทั้งข้อกำหนดและระเบียบในการควบคุมและกำกับการค้าเนินกิจกรรมของปัจเจกบุคคลและนิติบุคคลทั้งหมด

Thomas R. Dry (1984 อ้างถึงใน สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2543) ให้ความหมายนโยบายสาธารณะคือสิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะทำหรือไม่ทำ ในส่วนที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำจะครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมดของรัฐบาล ทั้งกิจกรรมที่เป็นกิจวัตร และกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบางโอกาส อาทิเช่น การควบคุมความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคม โดยมีวัตถุประสงค์ให้กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกบรรลุเป้าหมายด้วยดี และเป็นการให้บริการแก่สมาชิกในสังคมวิเคราะห์ความหมายของนโยบายสาธารณะจากแนวความคิดของ Sharkansky กับ Dry จะเห็นได้ว่าทั้งสองคนมีแนวคิดที่คล้ายกันคือ กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำจะครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดของรัฐบาล จะต่างกันก็ตรงที่ Sharkansky ไม่ได้กล่าวถึงกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ ซึ่งในส่วนของผู้เขียนเองก็เห็นด้วยกับแนวความคิดของ Dry ที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมในส่วนที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์กับประชาชนให้มากที่สุดและเป็นการให้บริการแก่สมาชิกในสังคม

2.2 แนวคิดและความหมายของการจัดระเบียบสังคม

การจัดระเบียบสังคม หมายถึง การทำให้เกิดความมีระเบียบในสังคมมนุษย์เมื่อสังคมมีระเบียบสังคมก็มีความสงบมั่นคงถาวร และสมาชิกในสังคมสามารถดำเนินชีวิตของตนไปได้ทุกสังคมต้องมีการจัดระเบียบสังคม ถ้าไม่มีการจัดระเบียบสังคม สังคมมนุษย์ไม่สามารถคงสภาพอยู่ได้

งามพิศ สัตย์สงวน (2535) ได้ให้ความหมายของการจัดระเบียบสังคม คือเป็นกระบวนการที่มีขอบเขตกว้างขวางมากเป็นกระบวนการที่ครอบคลุมปรากฏการณ์สังคมหลายอย่าง เริ่มจากการจัดให้มีกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ หลายอย่างเพื่อให้สมาชิกของสังคมยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อกัน กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านั้น คือ บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms)

เรือนแก้ว ภัทธนาประวัตติ (2542) ได้ให้ความหมายว่า การจัดระเบียบสังคม คือ การที่สังคมของมนุษย์ได้มีการพัฒนาปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างกันจนเป็นแบบแผนและเป็นระบบที่ชัดเจน โดยสมาชิกส่วนรวมยอมรับและปฏิบัติเป็นวิถีทางในการดำเนินชีวิต ก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

พัทธา สายหู (2540) ได้ให้ความหมาย การจัดระเบียบสังคม คือ บรรทัดฐานสังคมที่เป็นมาตรฐานการปฏิบัติตามบทบาท และสถานภาพที่บุคคลมีในขณะใดขณะหนึ่ง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่บุคคลรู้หรือเข้าใจได้เองตามธรรมชาติ แต่เป็นสิ่งที่บุคคลต้องได้รับคำแนะนำสั่งสอนจึงจะรู้ได้

ณรงค์ เล็งประชา (2538) ได้ให้ความหมายของการจัดระเบียบสังคม คือ การวางรูปแบบของพฤติกรรมและกระบวนการความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและระหว่างกลุ่มคน เพื่อให้เกิดแนวทางในการดำเนินชีวิตและกำหนดพฤติกรรมที่พึงปฏิบัติในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (อ้างจากวารสารเนชั่นสุดสัปดาห์) การจัดระเบียบสังคม คือ การทำให้บ้านเมืองมีชื่อมีแป ในขณะเดียวกันให้สังคมใช้พื้นที่ให้เป็นประโยชน์ตามความเหมาะสมตามจุดมุ่งหมาย คำว่ามีชื่อมีแป คือ กฎหมายที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงยกเลิก กำหนดอย่างไรต้องปฏิบัติตามนั้น

สุดา ภิรมย์แก้ว (2542) การจัดระเบียบสังคม หมายถึง กฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนทั้งหลายที่กำหนดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต่อกันระหว่างบุคคลและกลุ่ม นับตั้งแต่การจัดระเบียบสังคมในเรื่องความสัมพันธ์ภายในครอบครัวระหว่างสามี ภรรยาและบุตร การจัดระเบียบสังคมของหมู่บ้าน ไปจนถึงการจัดระเบียบสังคมของประเทศ เช่น การจัดระเบียบของสังคมไทย ซึ่งในทุกสังคมจำเป็นต้องมีการจัดระเบียบ เพราะเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานต่อการดำรงอยู่ของสังคมทุกสังคม

2.3 แนวทางการจัดระเบียบสังคมหอพักตาม พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2548 ให้กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพหลักในการควบคุม กำกับ ดูแล และการเข้าพักของนักศึกษาและวางมาตรการจัดระเบียบหอพักรวม 7 มาตรการ ทั้งนี้เนื่องจากตามพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. ปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 125 ได้กำหนดให้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว และเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินการ โดยมุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนที่เข้าพักอาศัยอยู่ในหอพักของเอกชนได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพมากกว่าประโยชน์ในทางการค้าของผู้ประกอบกิจการหอพัก

จากข้อเท็จจริงพบว่ามีหอพักอยู่ 2 ลักษณะ ดังกล่าวคือ

1. หอพักขนาดเล็ก ซึ่งเป็นหอพักที่ผู้ดำเนินการจะเช่าตึกแถวหรืออาคารพาณิชย์มาดัดแปลงเป็นหอพัก มีจำนวนห้องพักประมาณ 5-15 ห้อง ซึ่งเจ้าของหอพักส่วนใหญ่ไม่จดทะเบียนเพราะไม่ต้องการที่จะเสียภาษี

2. หอพักขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นหอพักที่ผู้ดำเนินการจะประกอบกิจการในรูปของธุรกิจส่วนตัวหรือนิติบุคคล มีอาคารที่พักขนาดใหญ่และมีจำนวนห้องพักประมาณ 100 ห้องขึ้นไป ห้องจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ซึ่งอาจมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป เช่น อพาร์ทเมนต์ แฟลต คอนโดมิเนียม เป็นต้น ผู้ประกอบธุรกิจประเภทนี้เสียภาษีตามกฎหมาย แต่ไม่ประสงค์ที่จะจดทะเบียนหอพักเพราะจะทำให้ไม่สามารถรับผู้เข้าพักอาศัยที่เป็นชายและหญิงปะปนกันได้ และอาจทำให้มีผู้เข้าพักไม่เต็มจำนวนตามห้อง ซึ่งมีผลเสียต่อธุรกิจของผู้ประกอบการ

จากสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงได้กำหนดมาตรการจัดระเบียบหอพัก รวม 7 มาตรการ ดังนี้

2.1 การรณรงค์ให้ผู้ประกอบการหอพักมีการดำเนินงานที่ถูกต้องตาม พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507

2.2 กำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนหอพัก โดยจัดหน่วยเคลื่อนที่ออกจดทะเบียนตามเขตพื้นที่ที่มีหอพักตั้งอยู่ เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ

2.3 กำหนดระยะเวลาผ่อนผันให้ผู้ประกอบการหอพัก ให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตาม พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507 ระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 มีนาคม 2549

2.4 การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังหลังพ้นกำหนดระยะเวลาผ่อนผัน ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2549 เป็นต้นไป

2.5 การให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบหอพัก ประกอบด้วย สถานศึกษา ผู้ปกครองของเยาวชนที่พักในหอพัก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมผู้ดำเนินงานหอพัก รวมทั้งเยาวชนที่พักในหอพัก

2.6 การให้สิทธิประโยชน์เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการหอพัก ที่ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ในเรื่องของการลดหย่อนภาษี หรือเสียภาษีในอัตราพิเศษหรือสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ในส่วนรายละเอียดจะได้มีการหารือกับกระทรวงการคลังต่อไป

2.7 การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้มีการปรับปรุงหอพักให้มีมาตรฐานตามที่กำหนด โดยจัดหาแหล่งเงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือปลอดดอกเบี้ย

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

ถ้าท่านประกอบธุรกิจตั้งหอพัก หรือเป็นผู้เข้าพักในหอพัก ท่านจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

1. ขอบเขตการใช้บังคับ

ใช้บังคับทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เว้นแต่

1. หอพักของกระทรวง ทบวง กรม
2. หอพักที่รับผู้พักน้อยกว่าห้าคน
3. หอพักที่ไม่ได้เรียกทรัพย์สินตอบแทน
4. หอพักที่กำหนดในกฎกระทรวง

2. ประเภทของหอพัก มี 2 ประเภท คือ

1. หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย
2. หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง

ผู้พัก จะต้องเป็นผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียนของรัฐบาล หรือ โรงเรียนราษฎร์ และต้องจ่ายค่าตอบแทนในการเข้าพัก

3. เจ้าของหอพัก

เจ้าของหอพักจะต้องเป็นบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของกิจการหอพัก ห้ามผู้ใดจัดตั้งหอพัก เว้นแต่จะเป็นเจ้าของหอพัก และได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว

เจ้าของหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้ตั้งหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผย เห็นได้ง่ายในหอพัก ใบอนุญาตจะใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปี ที่ออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตต้องนำมาต่ออายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีป้ายชื่อหอพัก ระบุประเภทว่า เป็นหอพักชายหรือหอพักหญิงเป็นภาษาไทยขนาดใหญ่ติดไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร

คุณสมบัติของเจ้าของหอพัก

1. มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
2. ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
3. ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือพินเพื่อนไม่สมประกอบ
4. ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
5. ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคระยะอันตราย โรคเท้าช้าง ในระยะปรากฏอาการเป็นที่ รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง

4. การจัดทำหอพัก

อย่างน้อยต้องมีห้องนอน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมชม ห้องอาหาร ห้องน้ำ และห้องส้วม ซึ่งมีสภาพถูกสุขลักษณะ และต้องจัดทำระเบียบประจำหอพัก ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก นายทะเบียนโดยอย่างน้อยต้องมีข้อกำหนด ดังนี้

1. หลักเกณฑ์การรับผู้พัก
2. อัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ
3. เวลาเข้าออกหอพัก
4. การเยี่ยมผู้พัก
5. การรักษาพยาบาล
6. การล้างแรมที่อื่น
7. การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

5. การจัดการหอพัก

หอพักจะดำเนินการได้ต้องมีผู้จัดการหอพัก ซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับเจ้าของหอพัก ทำหน้าที่ดำเนินกิจการหอพัก โดยได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว

เจ้าของหอพักจะเป็นผู้จัดการหอพักเองก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วยหน้าที่ของผู้จัดการหอพัก

1. มีหน้าที่ต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พัก ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้
 - 1.1 ชื่อ และ อายุของผู้พัก
 - 1.2 ชื่อของโรงเรียน หรือสถานศึกษาของผู้พัก
 - 1.3 ชื่อและที่อยู่ของบิดามารดา และผู้ปกครองของผู้พัก
 - 1.4 วันที่เข้าอยู่ในหอพัก และวันที่ออกจากหอพัก
 - 1.5 ลายชื่อผู้พัก
2. จัดหาผู้ทำงานในหอพักซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติไม่เป็นผู้นิยมประพฤติดูหมิ่นเสียมเสีย และไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับเจ้าของหอพัก
3. ถ้าปรากฏว่าผู้พักเจ็บป่วย หรือมีเหตุอื่นใดที่น่าจะมีอันตราย ผู้จัดการหอพักมีหน้าที่แจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้พักทราบโดยด่วน
4. ต้องดูแลไม่ให้หญิงเข้าอยู่ในหอพักชาย และไม่ให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิง

6. การควบคุมโดยนายทะเบียน

นายทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนในเขตท้องที่จังหวัดของตน

ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) เป็นนายทะเบียนหอพักมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. เข้าไปในหอพักในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจตราควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและในกรณีจำเป็นอาจตรวจนอกเวลาดังกล่าวได้
2. นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักจัดการหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด
3. ถ้าเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพัก ขาดคุณสมบัติ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือดำเนินกิจการหอพักเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือเป็นภัยต่อประเทศชาตินายทะเบียนอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินการหอพักนั้นแทนได้ หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุมัติรัฐมนตรีก็ได้

นอกจากการควบคุมโดยนายทะเบียนแล้ว ยังมีบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. เข้าไปในหอพักใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจตรา ควบคุมให้การปฏิบัติได้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย
2. ในกรณีที่จำเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ก็มีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักก่อนเวลาพระอาทิตย์ขึ้น หรือหลังเวลาพระอาทิตย์ตกได้
3. เข้าควบคุมหรือดำเนินกิจการหอพักนั้นๆ ตามคำสั่งของนายทะเบียน

โทษปรับ – จับ (พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507)

1. หอพักที่ไม่จดทะเบียน (หอเถื่อน)
 - ปรับไม่เกิน 2,000 บาท จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ
2. เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักฝ่าฝืน
 - ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ไม่แจ้งต่อนายทะเบียนภายใน 15 วัน
 - ไม่แสดงใบอนุญาตในที่เปิดเผย
 - ไม่ติดป้ายชื่อหอพัก
 - ต่อเติมหอพักไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายใน 7 วัน

* ปรับไม่เกิน 500 บาท

3. ผู้จัดการหอพักฝ่าฝืน

- ไม่จัดทำสมุดทะเบียนผู้พัก
- ไม่ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาของผู้พัก
- รับบุคคลขาดคุณสมบัติเข้าทำงานในหอพัก
- ไม่แจ้งผู้ปกครองกรณีผู้พักประสบภัยอันตราย
- มีหญิงขายประปนในหอพัก

* ปรับไม่เกิน 1,000 บาท * จำคุกไม่เกิน 1 เดือน * หรือทั้งจำทั้งปรับ

การอุทธรณ์ร้องทุกข์

หากเยาวชนที่เข้าพักอยู่ในหอพักเอกชนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผู้ประกอบการ หรือผู้จัดการหอพัก ไม่ว่าจะกรณีใด สามารถอุทธรณ์ร้องทุกข์ ต่อหน่วยงานที่ควบคุมดูแลหอพักเอกชน ภายใต้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 โดยแจ้งทางโทรศัพท์ ทางจดหมาย หรือร้องเรียนด้วยตัวเอง

ส่วนกลาง

ติดต่อที่ งานหอพัก สำนักส่งเสริมและพิทักษ์เยาวชน ชั้นที่ 2 ของอาคาร 3 ชั้น ภายในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ ถ. นิคมมกกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 โทร. 0-2255-5850-7 ต่อ 119 , 269 0-2651-6541 Fax 0-2651-6498

ส่วนภูมิภาค

ติดต่อที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทุกจังหวัด

2.4 การจัดระเบียบหอพักรอบมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

การจัดระเบียบหอพักเป็นภารกิจสำคัญที่คณะทำงานทั้ง 2 พื้นที่ คือ ข้าราชการและตำรวจในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี และข้าราชการและตำรวจในเขตหลักสี่ และสถานีตำรวจนครบาลทุ่งสองห้องกรุงเทพมหานคร ร่วมกับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยกำหนดภารกิจหลักไว้ 2 ประการได้แก่

1. กระตุ้นและส่งเสริมให้มีการจดทะเบียนหอพักและให้ผู้ประกอบการหอพักดำเนินธุรกิจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507

2. จัดให้มีการจัดระดับหอพักที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย

สำหรับรายละเอียดขั้นตอนของภารกิจทั้งสองปรากฏในผลการปฏิบัติงานดังนี้

1. ประสานงานหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการส่งเสริมให้มีการจดทะเบียนหอพัก ในเขตจังหวัดนนทบุรี โดยมีสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนเขตหลักสี่มีเจ้าหน้าที่กรมการพัฒนาสังคมและสวัสดิการเป็นผู้ดำเนินการ ในระยะแรกได้เชิญผู้ประกอบการหอพักทั้งสองพื้นที่ ที่มาประชุมร่วมกันเพื่อรับทราบนโยบายและข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติหอพัก 2507 ซึ่งมีสาระสำคัญโดยย่อคือ เป็นหอพักที่มีนักศึกษาเข้าพักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ในด้านความปลอดภัยมีเครื่องดับเพลิงทุกชั้น มีบันไดหนีไฟ ด้านสวัสดิภาพนักศึกษา มีการแยกหอพักชาย-หญิงออกจากกันไม่ให้ปะปนกันและให้เขียนข้อความห้ามเข้าให้ชัดเจน ให้ติดป้ายป้องกันยาเสพติดในหอพัก ให้มีห้องรับประทานอาหารส่วนกลาง ให้มีห้องต้อนรับผู้มาเยี่ยมส่วนตัว ให้มีกฎระเบียบสำหรับนักศึกษาเข้าพัก และให้มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี เจ้าหน้าที่สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดได้ออกไปสำรวจทำความเข้าใจกับ ผู้ประกอบการหอพักใน ซอยประชาชื่น 8 จำนวน 28 หอพัก และต่อมาเจ้าของผู้ประกอบการหอพักดังกล่าวได้ขอจดทะเบียนหอพักเพื่อร่วมโครงการจัดระเบียบหอพักครบ ทุกหอพักนอกจากนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี ในฐานะนายทะเบียนหอพักยังได้เชิญผู้ประกอบการหอพัก อพาร์ทเมนท์ และบ้านเช่าทุกแห่งในจังหวัดนนทบุรี ประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ. 2507 และการ

จัดระเบียบหอพัก โดยมีผู้แทนหน่วยงานทุกหน่วยงาน รวมทั้งผู้แทนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เข้าร่วมด้วย ในครั้งนั้นมีผู้ประกอบการหอพัก อพาร์ทเมนท์ และบ้านเช่าประชุมด้วย จำนวน 613 แห่ง

2. ดำเนินการประเมินหอพักและจัดระดับหอพัก โดยมอบให้มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการดังนี้

การประเมินหอพักและจัดระดับคุณภาพหอพัก มีวัตถุประสงค์เพื่อ ใช้เป็นข้อมูลให้นักศึกษาและผู้ปกครอง และเป็นการจูงใจให้หอพักต่าง ๆ สนใจจดทะเบียนหอพักให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สร้างดัชนีชี้วัดระดับคุณภาพหอพักนักศึกษา เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้ทำการวิจัยเมื่อเดือน สิงหาคม 2545 ซึ่งได้รวบรวมเกี่ยวกับคุณสมบัติหอพักที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษา กลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มผู้บริหารและอาจารย์ของมหาวิทยาลัย

2. ทำการประเมินหอพักโดยใช้ดัชนีชี้วัดที่ได้จากการศึกษาโดยศูนย์วิจัยได้แจ้งรายละเอียดของการประเมินให้หอพักที่อยู่ในขอบข่าย คือ หอพักที่จดทะเบียนถูกต้องตามพระราชบัญญัติ 2507 และให้ผู้ประกอบการหอพักเข้าร่วมโครงการด้วยความสมัครใจ

3. การมอบเกียรติบัตรหอพัก หลังจากมีการประเมินและจัดระเบียบหอพักแล้วจะมีการมอบเกียรติบัตรเพื่อแสดงว่าหอพักที่สมัครเข้าร่วมโครงการเป็นหอพักที่มีคุณภาพ

2.5 แนวทางการดำเนินการเฉพาะหอพักรอบ ๆ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีแนวทางการดำเนินการดังนี้

- 1) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จัดขึ้นทะเบียนหอพักที่ถูกต้องตามกฎหมายเข้าเป็นเครือข่าย เพื่อรับนักศึกษาเข้าพักจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- 2) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ควรจัดระดับของหอพักที่อยู่ในเครือข่าย เพื่อให้เกิดการแข่งขัน ในการปรับปรุงหอพัก และจูงใจนักศึกษาเข้าพัก
- 3) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จะเปิดโอกาสให้หอพักที่อยู่ในเครือข่ายเข้ามาประชาสัมพันธ์หอพักในโอกาสต่าง ๆ
- 4) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จะจัดให้มีอาจารย์ประจำหอพักที่อยู่ในเครือข่าย เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและไปเยี่ยมเยียนหอพักโดยสม่ำเสมอ
- 5) คณะทำงานจัดเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบกำลังเข้าตรวจตราปัญหา ยาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมและอบายมุขต่างๆ เป็นพิเศษ
- 6) อาคารที่พักรที่มีการมั่วสุมให้มีการตรวจตราเป็นพิเศษ หากไม่ได้รับความร่วมมือจากเจ้าของหรือผู้ประกอบการให้แจ้งจังหวัดนนทบุรี และเขตหลักสี่แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการบังคับใช้กฎหมายส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวดต่อไป

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

พรจันทร์ ส่องสกุล (2529) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่าและนิสิตหอพักปัจจุบัน พบว่านิสิตเก่ารับรู้ว่าการมีส่วนร่วมในการบริหารหอพักของนิสิต ความเหมาะสมของการแต่งตั้งอนุสาสกรประจำหอพักเป็นปัญหาระดับค่อนข้างมาก

พันเลิศ รัชฎุสิริ (2537) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาลักษณะทางกายภาพของที่พักอาศัยของนักศึกษาบริเวณชุมชนโดยรอบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พบว่าสภาพโดยทั่วไป ของหอพักส่วนใหญ่สร้างโดยชาวบ้านในบริเวณนั้น เป็นหอพักขนาดเล็กๆ ความสูง 2-3 ชั้น ขนาด 16-20 ห้อง มีการกระจายตัวออกเป็นกลุ่มอยู่ในรัศมี 1.5 กิโลเมตร โดยรอบสถาบัน นักศึกษาส่วนใหญ่มีการสัญจรติดต่อกับสถาบัน โดยทางรถจักรยานและการเดิน เป็นส่วนใหญ่ รูปแบบและขนาดของอาคารมีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นกับขนาดของเนื้อที่ดินซึ่งส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก หอพักส่วนใหญ่ขาดคุณภาพในการอยู่อาศัย ห้องพักขนาดเล็ก คับแคบ อึดอัดและไม่ถูกสุขลักษณะ และไม่ค่อยมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในหอพักให้แก่นักศึกษา เนื่องจากราคาค่าเช่าต่ำ แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมีนักศึกษาอยู่เต็มทุกห้องพัก แสดงให้เห็นถึงความต้องการที่พักรออาศัยอย่างมากของนักศึกษา

วรวิฒิ คณะเกษม (2542 : บทคัดย่อ) เรื่องตำรวกกับการฝ่าฝืนกฎหมายของสถานบริการ : ศึกษาเฉพาะกรณีสถานบริการในเขตกรุงเทพมหานคร มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ตำรวกกับสถานบริการ และการบังคับใช้กฎหมายกับสถานบริการ บนพื้นฐานของความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยรวมทั้งปัจจัยหลักและปัจจัยเสริม ที่เอื้ออำนวยต่อการฝ่าฝืนกฎหมายของสถานบริการ ผลการศึกษาพบว่า ตำรวกและสถานบริการมีความสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ความสัมพันธ์ทางการได้แก่ ความสัมพันธ์ในเชิงกฎหมาย ส่วนความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นทางการ นับว่าเป็นสาเหตุสำคัญของการฝ่าฝืนกฎหมายคือ ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ ซึ่งนำไปสู่ความสัมพันธ์แบบส่วนตัว

ชูชาติ น้อยคนดี กับคณะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการบังคับใช้กฎหมายสถานบริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับการฝ่าฝืนกฎหมายสถานบริการศึกษา กรณีของ กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ผลการศึกษาพบว่า

1. พฤติกรรมการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นไปในลักษณะเลือกปฏิบัติ ในการบังคับใช้กฎหมายสถานบริการต่อผู้ประกอบการสถานบริการ ทั้งสถานบริการที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
2. กฎหมายและระเบียบสถานบริการยังมีจุดอ่อนและช่องว่างในการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติ มองว่ากฎหมายยังไม่ชัดเจนในแนวทางปฏิบัติ
3. นโยบายและพฤติกรรมของผู้บังคับบัญชาทุกระดับ มีผลต่อพฤติกรรมการบังคับใช้กฎหมายสถานบริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติ
4. เป้าหมายของการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับ มุ่งเน้นการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเป็นหลัก มองว่าการฝ่าฝืนกฎหมายสถานบริการของสถานประกอบการนั้นไม่ใช่การประกอบการอาชญากรรม

5. มาตรการลงโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้บังคับใช้กฎหมายสถานบริการไม่
เป็นไปโดยเคร่งครัด ยังเป็นไปในลักษณะเลือกปฏิบัติ

6. ผู้ประกอบกิจการสถานบริการที่มีผู้มีอำนาจอิทธิพลอยู่เบื้องหลัง หรือร่วมลงทุนด้วย
ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากหวั่น
เกรงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเอง

ประดิษฐ วัฒนา กับคณะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้การศึกษาเรื่องการปฏิบัติตามนโยบาย
การปราบปรามอบายมุข ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับปฏิบัติการสังกัดกองบังคับการตำรวจนคร
บาล 4 ผลการศึกษาพบว่าระดับผู้ปฏิบัติคือเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสถานีตำรวจ มีความสำคัญอย่าง
ยิ่งต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมไปถึงตัวผู้กำหนดนโยบายหรือผู้บังคับบัญชาชั้นสูงที่สามารถ
ให้คุณโทษกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในนโยบายนั้นๆ ด้วย เน้นเรื่องคนเป็นปัจจัยสำคัญในเรื่องของการ
กำหนดและนำนโยบายไปปฏิบัติ

1. ตัวผู้กำหนดนโยบาย

ผู้กำหนดนโยบายจะต้องทราบว่าตำรวจผู้ปฏิบัติ จะปฏิบัติตามนโยบายนั้น อย่างไร
และถ้าหากไม่ทราบถึงตัวตำรวจที่ต้องนำนโยบายไปปฏิบัติแล้ว นโยบายจะล้มเหลวไปตั้งแต่
กำหนดนโยบายแล้ว ผู้กำหนดนโยบายหรือผู้บังคับบัญชาชั้นสูง จะต้องมีความจริงจังในเรื่องการ
บริหารงานบุคคล ในเรื่องของการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้าย การให้ความดีความชอบ หรือการ
ลงโทษอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมอีกด้วย โดยปราศจากอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบ
องค์ตำรวจ เช่น นักการเมือง ทหาร สื่อมวลชน สำนักงานงบประมาณ เป็นต้น

2. ตัวผู้ปฏิบัติตามนโยบาย

ตำรวจผู้ปฏิบัติตามนโยบายสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
หรือไม่ขึ้นอยู่กับความต้องการขั้นพื้นฐานตามหลักของ Maslow และมีสาเหตุจูงใจ
ตามหลัก Herzberg ซึ่งสรุปได้ 3 ประเด็น คือ

2.1 ความต้องการพื้นฐาน (ปัจจัยสี่) ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่
อาศัย (บ้านที่เป็นของตนเอง)

2.2 ความมั่นคงในหน้าที่การงาน

2.3 การยกย่อง หรือความสำเร็จในหน้าที่การงาน

ตำรวจผู้ปฏิบัติตามนโยบายยอมรับนโยบายเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ประจำวัน
ของตนหรือไม่ จากตัวแบบนำนโยบายไปปฏิบัติ “แบบกระบวนการของระบบราชการ” ในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับตำรวจผู้ปฏิบัติในระดับสถานีตำรวจ หากไม่ยอมรับนโยบายเข้าเป็นส่วนหนึ่งของ

หน้าที่ประจำวันของตนแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ การที่จะให้ตำรวจผู้ปฏิบัติในระดับสถานีตำรวจยอมรับนโยบายใด นโยบายนั้นจะต้องเป็นนโยบายที่มีได้ทำให้ตำรวจผู้ปฏิบัติเสียผลประโยชน์ไป เว้นแต่จะได้ผลประโยชน์อื่นมาทดแทนจากการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมของตำรวจผู้ปฏิบัติในระดับสถานีตำรวจสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 พวก คือ

1. กลุ่มแรก คือกลุ่มที่ไม่ยอมปฏิบัติตามเพราะไม่เข้าใจนโยบายหรือไม่เห็นด้วยว่าจะเกิดประโยชน์จริง หรือกลุ่มที่ไม่สามารถจะทำได้ ซึ่งกลุ่มนี้สามารถแก้ไขโดยการทำให้เข้าใจเสียให้ถูกต้อง ฝึกอบรมให้มีความสามารถ ให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหารงาน
2. กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มใหญ่และไม่ใช่สาเหตุเหมือนกลุ่มแรก แต่ไม่ยอมปฏิบัติตามหลักการที่ว่าหากปฏิบัติตามนโยบายนั้นแล้วอาจจะต้องทำให้สูญเสียผลประโยชน์ที่เคยได้รับการไม่ปฏิบัติตามนโยบายนั้นๆ

ชูชาติ น้อยคนตี และคณะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการบังคับใช้กฎหมายสถานบริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับการฝ่าฝืนกฎหมายสถานบริการศึกษากรณีของกองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ผลการศึกษาพบว่า

1. พฤติกรรมการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นไปในลักษณะเลือกปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายสถานบริการต่อผู้ประกอบการสถานบริการ ทั้งสถานบริการที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมายสถานบริการต่อผู้ประกอบการสถานบริการ ทั้งสถานบริการที่ถูกต้องตามกฎหมาย
2. กฎหมายและระเบียบสถานบริการยังมีจุดอ่อนและช่องว่างในการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติ มองว่ากฎหมายยังไม่ชัดเจนในแนวทางปฏิบัติ
3. นโยบายและพฤติกรรมของผู้บังคับบัญชาทุกระดับ มีผลต่อพฤติกรรมการบังคับใช้กฎหมายสถานบริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติ
4. เป้าหมายของการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกระดับ มุ่งเน้นการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเป็นหลัก และมองว่าการฝ่าฝืนกฎหมายสถานบริการของสถานประกอบการนั้นไม่ใช่การประกอบอาชญากรรม
5. มาตรการลงโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้บังคับใช้กฎหมายสถานบริการไม่ เป็นไปโดยเคร่งครัด ยังเป็นไปในลักษณะเลือกปฏิบัติ
6. ผู้ประกอบการสถานบริการที่มีผู้มีอำนาจอิทธิพลอยู่เบื้องหลัง หรือร่วมลงทุนด้วย ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเต็มที่เนื่องจากห่วงเกรงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเอง

สมเกียรติ แก้ววิเศษ (2546 : บทคัดย่อ) เรื่องปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานป้องกันและปราบปรามต่อการปฏิบัติงานด้านการควบคุมสถานบริการในเขตพื้นที่รับผิดชอบของกองบังคับการตำรวจนครบาล 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษา ปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายงานป้องกันและปราบปราม ต่อการปฏิบัติงานด้านการควบคุมสถานบริการ ศึกษาทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับรองผู้กำกับการที่ทำหน้าที่หัวหน้าสายงานป้องกันและปราบปราม ต่อการปฏิบัติงานด้านการควบคุมสถานบริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า ในการปฏิบัติงานด้านการควบคุมสถานบริการที่ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ เป็นเพราะส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาและอุปสรรคในด้านกฎหมาย และนโยบายเกี่ยวกับสถานบริการฉบับปัจจุบันขาดความชัดเจน ไม่สามารถบังคับใช้กับสถานบันเทิงบางประเภท และไม่มีการนำกฎหมายและนโยบายปฏิบัติอย่างต่อเนื่องความสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้บังคับบัญชา ตลอดจนผู้ประกอบการที่ต่างเอื้อประโยชน์ต่อการฝ่าฝืนกฎหมาย สวัสดิการและภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมตลอดถึงการขาดการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้

ปัญญา กุลไทย (2547 : บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณี สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อทราบปัจจัยสำคัญที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ
2. เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคความสำคัญของการนำนโยบายจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ
3. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อได้การนำนโยบายการจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจและศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ กลุ่มตัวอย่างคือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่โดยเฉพาะในการบังคับใช้กฎหมายต่อสถานบริการ อาบ อบ นวด สน. ชนะสงคราม จำนวน 144 คน และบทสัมภาษณ์ จำนวน 7 คน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 30- 39 ปีมีสถานภาพสมรสแล้ว มีอายุราชการ 10 -12 ปี จบการศึกษาในระดับมัธยมปลาย หรือ ปวช. มียศสิบตำรวจตรี- สิบตำรวจเอก มีอัตราเงินเดือน 5,001 – 10,000 บาท มีความถี่ในการเข้าตรวจสถานบริการ อาบ อบ นวด 10 ครั้งขึ้นไป เคยเข้ารับการฝึกอบรม 1-2 ครั้ง จากการศึกษาพบว่า ปัจจัย

สำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สน. ขณะสงคราม เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและนโยบายของรัฐได้ เพราะเป็นปัญหาและอุปสรรค ในด้านความทันสมัยและความครอบคลุมของข้อกำหนด และความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวกับสถานบริการ อาบ อบ นวด ขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ ปัญหาและอุปสรรคต่อไปคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและสถานบริการ อาบ อบ นวด เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับผู้ปฏิบัติ ต้องเชื่อฟังคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศสูงกว่าและเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับปฏิบัติด้วยกัน ปัญหาและอุปสรรคอีกข้อ คือ ผลประโยชน์และผู้มีอิทธิพล เนื่องจากว่าการกระทำความผิดของผู้ประกอบการขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านผลประโยชน์เป็นสำคัญ ในบางครั้ง เมื่อมีผู้มีอิทธิพลเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจเองขาดประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรคข้อสุดท้ายคือ งานในหน้าที่, ค่าตอบแทน และการศึกษาอบรม เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องทำงานเกินหน้าที่ของตน การกดดันจับกุมสถานบริการ อาบ อบ นวด ที่มีการลักลอบกระทำความผิดตามนโยบายของรัฐ ก็ไม่ทำให้ได้รับค่าชมเชย หรือได้เลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนขั้นแต่อย่างใด การอบรมแต่ละครั้ง ควรมีการจัดรูปแบบการอบรมให้มีบรรยากาศที่ดี สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เข้ารับการอบรมให้มีความอยากที่จะรับรู้ในเนื้อหาที่จะอบรม อีกทั้งเนื้อหาที่จัดฝึกอบรมควรเป็นสิ่งที่มีความน่าสนใจและนำมาปฏิบัติได้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

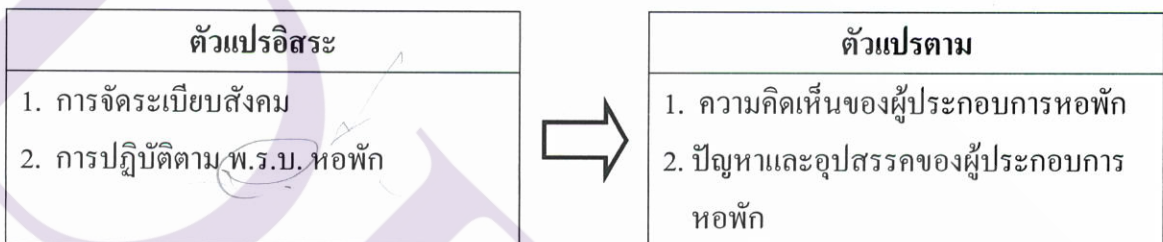
ซันด์สตรอม (Margaret Joan Sunstrom, 1992) เรื่อง รูปแบบหอพักที่ดีของนักศึกษา ในระดับอุดมศึกษา โดยศึกษาถึงโครงสร้างในการบริการที่ดี ที่สามารถสร้างความพึงพอใจและเป็นความต้องการของนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มประชากรที่ศึกษา ออกเป็นกลุ่ม เพศ อายุ เชื้อชาติ ระดับการศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและที่ตั้งของหอพัก งานวิจัยนี้ศึกษารายละเอียดในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในหอพัก ราคาเฟอร์นิเจอร์ในหอพัก ที่จอดรถ รวมถึงเรื่องของสันตนาการต่างๆ ที่จะต้องจัดให้มีขึ้น สำหรับนิสิต นักศึกษา ในระดับอุดมศึกษา นอกจากนั้นยังเกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่จะจัดให้เพื่อการศึกษา รวมถึงการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยนี้เสนอแนวทางที่เหมาะสมของลักษณะการบริการหอพักสำหรับนิสิต นักศึกษาที่ยังไม่ได้แต่งงาน ควรประกอบด้วยห้องนอนสองห้องนอน มีห้องน้ำในตัวสามารถเลือกเพื่อนร่วมหอพักได้เป็นเพศเดียวกัน มีสถานที่สำหรับการพักผ่อน สันทนาการ มีเครื่องล้างจาน มีเครื่องคอมพิวเตอร์ ห้องศึกษาเรียนรู้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมบริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

3.1. กรอบแนวคิดในการศึกษา

3.2 ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ทั้งที่จดทะเบียนหอพักถูกต้องและไม่ถูกต้องตาม พระราชบัญญัติหอพักที่มีอยู่จำนวน 60 หอพักโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 60 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นประกอบด้วย 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมขอประชาชนชั้น-
นทบุรี 8

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปัญหาและอุปสรรคในการจัด
ระเบียบสังคมด้านหอพักรอบปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัด
ระเบียบสังคมด้านหอพัก รอบปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 จากเอกสาร วารสาร งานวิจัย ตำรา วิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ
สังคมและการจัดระเบียบหอพักต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคม และการจัดระเบียบ
หอพัก

3.4.2 รวบรวมโดยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป spss/pc*
ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยดังนี้

3.5.1 นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจง
ความถี่มาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.5.2 นำแบบสอบถามตอนที่ 2 , 3 , 4 มาแจกแจงความถี่มาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X)
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.5.3 นำแบบสอบถามตอนที่ 5 , 6 นำเสนอในรูปแบบความเรียง

โดยใช้สูตรของกำหนดคะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่า
คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	มาก
4	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	ค่อนข้างมาก
3	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	ค่อนข้างน้อย
1	หมายถึงมีระดับความคิดเห็น	น้อย

นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายของข้อมูลโดยเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.01 – 4.75	หมายความว่า มีระดับความคิดเห็น	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.25 – 4.00	หมายความว่า มีระดับความคิดเห็น	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.24	หมายความว่า มีระดับความคิดเห็น	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.75 – 2.49	หมายความว่า มีระดับความคิดเห็น	ค่อนข้างน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.74	หมายความว่า มีระดับความคิดเห็น	น้อย

โดยกำหนดคะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึงมีระดับปัญหาและอุปสรรค	มาก
4	หมายถึงมีระดับปัญหาและอุปสรรค	ค่อนข้างมาก
3	หมายถึงมีระดับปัญหาและอุปสรรค	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึงมีระดับปัญหาและอุปสรรค	ค่อนข้างน้อย
1	หมายถึงมีระดับปัญหาและอุปสรรค	น้อย

นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายของข้อมูลโดยเกณฑ์ ดังนี้

$$\text{พิสัย} = \frac{5-1}{5} = \frac{4}{5} = 0.75$$

การกำหนดช่วงคะแนนเพื่อแปลความหมายกระทำดังนี้

$$\begin{aligned} 1. \text{ หาพิสัย} &= \text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด} \\ &= 5 - 1 = 4 \end{aligned}$$

2. กำหนดชั้นประมาณ 5 ชั้น

$$3. \text{ ความกว้างของช่วง} = \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4}{5} = 0.75$$

4. กำหนดช่วงดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.01 – 4.75	หมายความว่า มีระดับปัญหาและอุปสรรค	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.25 – 4.00	หมายความว่า มีระดับปัญหาและอุปสรรค	ค่อนข้างมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 – 3.24	หมายความว่า มีระดับ ปัญหาและอุปสรรค	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.75 – 2.49	หมายความว่า มีระดับ ปัญหาและอุปสรรค	ค่อนข้างน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.74	หมายความว่า มีระดับปัญหาและอุปสรรค	น้อย

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 60 ชุด จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 60 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอ แบ่งออกเป็น 6 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมขอประชาชนชั้น-นนทบุรี 8

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมขอประชาชนชั้น-นนทบุรี 8

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมขอประชาชนชั้น-นนทบุรี 8

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักรอบปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักรอบปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบสังคม ขนาดสถานประกอบการ ประเภทหอพัก การจดทะเบียนหอพักตาม พ.ร.บ. หอพัก

รายการข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1. ชาย	20	33.3
2. หญิง	40	66.7
2. อายุ		
1. ตั้งแต่ 20-30 ปี	5	8.3
2. 31- 40 ปี	21	35.0
3. 41- 50 ปี	18	30.0
4. 51- 60 ปี	6	10.0
5. 61 ปีขึ้นไป	10	16.7
3. ระดับการศึกษา		
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	29	48.3
2. ปริญญาตรี	31	51.7
3. ปริญญาโท	-	-
4. ปริญญาเอก	-	-
4. ท่านมีความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบสังคมบ้างหรือไม่		
1. มีมาก	2	3.3
2. ค่อนข้างมาก	39	65.0
3. ค่อนข้างน้อย	17	28.3
4. น้อย	2	3.3
5. สถานประกอบการของท่านมีลักษณะเป็นหอพักขนาดใด		
1. ขนาดเล็ก 5-15 ห้อง	9	15
2. ขนาดกลาง 16-99 ห้อง	40	66.7

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

รายการข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
3. ขนาดใหญ่ 100 ห้องขึ้นไป	11	18.3
6. หอพักของท่านจัดเป็นหอพักประเภทใด		
1. หอพักชาย	-	-
2. หอพักหญิง	3	5.0
3. หอพักรวม	56	93.3
4. อื่นๆ	1	1.7
7. สถานประกอบการหอพักของท่านจัดระเบียบหอพักตาม พ.ร.บ.หอพักหรือไม่		
1. จัดระเบียบ	43	71.7
2. ไม่จัดระเบียบตาม พ.ร.บ. หอพัก	17	28.3

ตารางที่ 4.1 จากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการหอพัก ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ผู้ประกอบการหอพักส่วนใหญ่ มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา มีอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.0 ผู้ประกอบการมีระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิกการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมา มีวุฒิกการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.3 ผู้ประกอบการหอพักส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบสังคม ค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบสังคม ค่อนข้างน้อย คิดเป็นร้อยละ 28.3 สถานประกอบการส่วนใหญ่มีขนาดกลาง 16 - 99 ห้องคิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา มีขนาดใหญ่ 100 ห้องขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.3 หอพักส่วนใหญ่เป็นหอพักประเภทหอรวม คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมา เป็นหอพักประเภทหอหญิงคิดเป็นร้อยละ 5.0 สถานประกอบการส่วนใหญ่จัดระเบียบ คิดเป็นร้อยละ 71.7 รองลงมา ไม่จัดระเบียบคิดเป็นร้อยละ 28.3 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักที่มีต่อการจัดระเบียบสังคม
ชอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมชอยประชาชื่น-
นนทบุรี 8

ด้านการจัดระเบียบสังคมชอยประชาชื่น-นนทบุรี 8	ระดับความเห็น		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. การจัดระเบียบสังคม ๑ เป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์ต่อผู้ประกอบการหอพักในระดับใด	2.22	.87	ค่อนข้างน้อย
2. การจัดระเบียบสังคม ๑ สามารถสร้างความปลอดภัยให้กับชีวิตและร่างกายได้ในระดับใด	2.28	.67	ค่อนข้างน้อย
3. การจัดระเบียบสังคม ๑ มีผลกระทบต่อผลประกอบการหอพักของท่านในระดับใด	2.30	1.01	ค่อนข้างน้อย
4. การจัดระเบียบสังคม ๑ ทำให้หอพักมีระเบียบมากขึ้นในระดับใด	2.15	.66	ค่อนข้างน้อย
5. การจัดระเบียบสังคม ๑ มีประโยชน์ต่อผู้พักอาศัยในหอพักของท่านในระดับใด	2.23	.81	ค่อนข้างน้อย
6. การจัดระเบียบสังคม ๑ มีผลดีและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนโดยรอบหอพักของท่าน ในระดับใด	2.30	.77	ค่อนข้างน้อย
7. การจัดระเบียบสังคม ๑ ช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทในหอพักได้ในระดับใด	2.43	.93	ค่อนข้างน้อย
8. การจัดระเบียบสังคม ๑ สามารถสร้างความปลอดภัยและลดข้อพิพาทด้านผู้สาวได้ในระดับใด	2.60	.79	ไม่แน่ใจ
9. การจัดระเบียบสังคม ๑ สามารถสร้างความปลอดภัยจากอาชญากรรมต่างๆได้ในระดับใด	2.38	.74	ค่อนข้างน้อย
10. การจัดระเบียบสังคม ๑ สามารถลดปัญหาเกี่ยวกับการค้าประเวณี ได้ในระดับใด	2.65	.92	ไม่แน่ใจ
รวมทุกด้าน	2.37	.46	ค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 4.2 จากการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่ในรายด้านอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ยกเว้นด้าน การจัดระเบียบสังคมฯ สามารถลดปัญหาเกี่ยวกับการค้าประเวณีได้ในระดับใด อยู่ในระดับไม่แน่ใจ และด้านการจัดระเบียบสังคมฯ สามารถสร้างความปลอดภัยและลดข้อพิพาทด้านชู้สาวได้ในระดับใด ที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ส่วนที่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ การจัดระเบียบสังคม ฯ ช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทในหอพักในระดับใด อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย รองลงมาคือ การจัดระเบียบสังคมฯ สามารถสร้างความปลอดภัยจากอาชญากรรมต่าง ๆ ได้ในระดับใด อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และการจัดระเบียบสังคม ฯ มีผลกระทบต่อผลประกอบการหอพักของท่านในระดับใด อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และการจัดระเบียบสังคมฯ มีผลดีและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนโดยรอบหอพักของท่านในระดับใด อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมขอประชาชน-นนทบุรี 8

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมขอประชาชน-นนทบุรี 8

ด้าน	ปัญหาและอุปสรรค		
	\bar{X}	SD	แปลผล
1. การจัดระเบียบสังคม ซึ่งมีผลกระทบต่อผลประกอบการหอพักของท่านมากน้อยเพียงใด	2.49	1.16	ไม่แน่ใจ
2. การจัดระเบียบสังคม ทำให้ผู้ประกอบการขาดอิสระในการบริหารงานมากน้อยเพียงใด	2.50	1.11	ไม่แน่ใจ
3. การจัดระเบียบสังคม ทำให้ผู้พักอาศัยขาดความเป็นอิสระมากน้อยเพียงใด	2.33	1.13	ค่อนข้างน้อย
4. การจัดระเบียบสังคม ทำให้ผู้ประกอบการมีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นมากน้อยเพียงใด	2.72	1.19	ไม่แน่ใจ
5. การจดทะเบียนหอพักได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่มากน้อยเพียงใด	2.32	.97	ค่อนข้างน้อย
6. การจัดระเบียบสังคม ทำให้ผู้ประกอบการหอพักรวมตัวกันกำหนดราคา ค่าน้ำ ค่าไฟ ได้มากน้อยเพียงใด	3.23	.83	ไม่แน่ใจ
7. พระราชบัญญัติหอพักที่บังคับใช้เป็นอุปสรรคสำคัญในการจัดระเบียบสังคมมากน้อยเพียงใด	2.72	.85	ไม่แน่ใจ
8. นักศึกษาที่เข้าไปพักอาศัยในหอพักของท่านให้ความร่วมมือต่อการจัดระเบียบสังคม มากน้อยเพียงใด	2.83	1.03	ไม่แน่ใจ
9. การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดระเบียบสังคม มากน้อยเพียงใด	3.10	.73	ไม่แน่ใจ
10. เจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคมมีการบังคับใช้กฎหมายที่แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด	2.87	.68	ไม่แน่ใจ
รวมทุกด้าน	2.71	.53	ไม่แน่ใจ

หมายเหตุ : คำตอบไม่แน่ใจ หมายถึง ผู้ประกอบการหอพักมีความคิดที่ไม่มีปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8

ตารางที่ 4.3 จากการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ส่วนใหญ่ในรายด้านอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ยกเว้นด้านการจัดระเบียบสังคมฯ ทำให้ผู้พักอาศัยขาดความเป็นอิสระมากนักน้อยเพียงใด อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และการจดทะเบียนหอพักได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่มากนักน้อยเพียงใด อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ การจัดระเบียบสังคมฯ ทำให้ผู้ประกอบการหอพักรวมตัวกันกำหนดราคา ค่าน้ำ ค่าไฟ ได้มากนักน้อยเพียงใด อยู่ในระดับไม่แน่ใจ รองลงมาคือ การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดระเบียบสังคมมากที่สุดเพียงใด อยู่ในระดับไม่แน่ใจ และเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคมฯ มีการบังคับใช้กฎหมายที่แตกต่างกันมากนักน้อยเพียงใด อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จากการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมขอประชาชน – นนทบุรี 8 ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ส่วนใหญ่ในรายด้านอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ ด้านการจัดแสดงใบอนุญาตตั้งหอพักและผู้จัดการหอพักในที่เปิดเผย อยู่ในระดับค่อนข้างมาก รองลงมาคือการแจ้งบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กทราบ เมื่อผู้พักมีเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และด้านการจัดให้มีกฎระเบียบประจำหอพักและติดให้ชัดเจน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ตามลำดับ ส่วนที่อยู่ในระดับที่ไม่แน่ใจโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ มีสถานที่ต้อนรับแขกและห้องสันทนาการ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ รองลงมาคือการมีป้ายระบุชื่อและประเภทหอพักว่าเป็นหอพักชายหรือหอพักหญิง อยู่ในระดับไม่แน่ใจ และมีการกำหนดเวลาเข้าออกหอพักที่เหมาะสม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักรอบปริณทณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

5.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านกฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติที่บังคับใช้ด้านพระราชบัญญัติหอพัก พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507 ควรปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพความเป็นจริงของปัจจุบัน(บางข้อควรปรับเปลี่ยนใหม่) เพราะยังล้าสมัย แม้จะพยายามแก้ไข ก็คิดว่ายังคงความล้าหลัง เพราะใช้พ.ร.บ. หอพักเก่าเป็นต้นแบบ พ.ร.บ. ที่ใช้บังคับ รวมถึงด้านกฎ / ระเบียบ นั้น ในทางปฏิบัติต้องพิจารณาถึงสภาพความเป็นจริงและต้องยืดหยุ่นได้บางครั้ง ในทางปฏิบัติเจ้าของหอพักไม่มีความรู้และความเข้าใจในกฎระเบียบและ พ.ร.บ.ที่บังคับใช้ซึ่งยังไม่ได้นำมาปฏิบัติกับหอพักตนเอง กฎระเบียบ พ.ร.บ.ที่ออกมาดีมากแต่การปฏิบัติมันยากมากทั้งตัวนักศึกษา และผู้ประกอบการหอพัก

ด้านกฎระเบียบ ตอนนี้ให้ระบุว่า เป็นหอหญิงหรือหอชาย ถ้าระบุชัดเจน ต้องแยกโดยเด็ดขาด แต่เดิมทำเป็นหอรวม แยกชั้น และนักศึกษาหญิง ยังอยู่ในแบบเดิม ๆ อยู่ ถ้าระบุหอชาย ต้องไม่มีนักศึกษาหญิงอยู่เลย เด็กยังเรียนไม่จบ คุ่นเคยกับที่พักอาศัย พอใจกับค่าใช้จ่าย ไม่ควรกำหนดว่าต้องทำภายในปีไหน ควรเช็คและให้หอพักให้ข้อมูลเลยว่า เด็กอาศัยอยู่เมื่อไรและเมื่อไรจบ ขอให้ผู้ประกอบการ หุุดการรับนักศึกษาหญิงและรับแต่นักศึกษาชายเพิ่มเมื่อนักศึกษาหญิงย้ายออกไปไม่เห็นด้วยกับกฎระเบียบที่ออกมา เพราะมันก่อให้เกิดปัญหาหลาย ๆ อย่างกับทางหอ ยกต่อการปฏิบัติถ้าต้องทำตาม โดยแยกหอชายหรือหอหญิง ควรจะดำเนินการเช่น แยกชั้นหอพักตามเดิม กฎที่นำมาใช้ถ้าไม่ให้มีหอรวมให้แยกชายและหญิงเด็กก็จะมีกรเข้าโรงแรมและก็จะเป็

ปัญหาอีกหลาย ๆ อย่างติดตามมา การคัดเลือกบุคคลเข้าหอพัก เวลาเด็กมาทำสัญญาจะให้เด็กผู้หญิงเป็นคนมาทำ แต่พอเข้าอยู่จะนำเด็กผู้ชายมาอยู่เป็นคู่

กฎระเบียบควรปรับให้เข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบันซึ่งทำยาก ปฏิบัติยากเป็นเรื่องยากที่จะปฏิบัติตาม เช่น แยกทางเดิน 2 ฝั่ง ของชาย-หญิง ซึ่งตอนนี้มีบันไดด้านเดียวถ้าต่อเดิมก็ผิดแบบแปลน การแยกชั้นชาย-หญิง ต้องปิดกั้น บางหอไม่สามารถปิดกั้นได้จึงขอแบ่งเป็นโซนหรือแบ่งเป็นชั้น ชาย-หญิง ไม่สมควรจะแยกหญิง-ชาย เพราะว่าทางหอพักก็มีคนดูแลอยู่แล้วและไม่มีความปลอดภัยตามที่เข้าใจ หอพักทุกหอพักก็ต้องการให้สงบเรียบร้อยอยู่แล้ว และกฎหมายบังคับมากๆ ทางผู้ประกอบการก็จะอยู่ไม่ได้

5.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติ

ด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ต้องชี้แจงกฎระเบียบ พ.ร.บ. ให้เจ้าของหอพักเข้าใจโดยวิธีต่างๆ เช่น การแจกเอกสารหรือการชี้แจงด้วยตนเอง เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้บังคับให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามพ.ร.บ. แต่ไม่แนะนำวิธีปฏิบัติให้ถูกต้องตาม พ.ร.บ. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของรัฐตรวจแต่หอพักที่ถูกต้องตามกฎระเบียบส่วนหอที่ไม่ถูกต้อง ไม่ค่อยเข้าตรวจ เจ้าหน้าที่พยายามใช้กฎหมายให้รัดกุมแต่กฎ ระเบียบบางอย่างควรจะมีการผ่อนผันบ้าง แต่ไม่ควรให้ความยืดหยุ่นมากเกินไป เพราะเจ้าหน้าที่จะวางตัวเป็นกลางในการควบคุมบังคับใช้กฎ / ระเบียบ/ พ.ร.บ. ยังไม่พบปัญหาอะไรมาก นอกจากการบังคับให้มีบันไดแยกหญิง – ชาย ควรผ่อนปรนบ้างในเรื่องของหอพักเดิมซึ่งเป็นหอพักรวมที่ใช้วิธีแยกชั้น หญิง – ชาย และมีทางขึ้นลงเพียงทางเดียว ควรรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบการบ้าง เพราะกฎระเบียบที่เพิ่งนำมาใช้จริงจังกี่ปี 2550 ในแต่ละท้องถิ่นที่มีความเข้มของระดับความควบคุมของรัฐไม่เท่ากันควรที่จะมีการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน

5.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือของผู้ประกอบการหอพัก ด้านความร่วมมือของผู้ประกอบการหอพัก

หอพักให้ความร่วมมือ ทั้งภาครัฐ และมหาวิทยาลัย มาตลอดที่เข้ามาประกอบการ ผู้ประกอบการเป็นผู้ทำธุรกิจ ต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยทั่วไปไม่น่าจะมีเพราะทุกคนอยู่ภายใต้กฎ / ระเบียบ / พ.ร.บ. เดียวกันอยู่แล้ว นอกจากพวกหัวหมอ อยากรู้เข้าใจว่าอุปสรรคทางหอพักต้องมีอยู่แล้ว ขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการมาเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือในข้อปัญหาต่าง ๆ การเป็นอยู่หรือขนาดของหอพักใหม่เก่าไม่เหมือนกันฉะนั้นหอพักที่เล็กกว่าและเก่ากว่าก็จะเสียเปรียบ และค่าภาษีโรงเรียนทางหอพักต้องโดนรับเต็ม ยินดีจะให้ความร่วมมือถ้ากฎ / ระเบียบ / พ.ร.บ. ไม่มีผลกระทบจนทำให้ผู้ประกอบการเดือดร้อน

เจ้าของหอพักต้องมีความพร้อมและยินดีให้ความร่วมมือในการรับฟังข้อชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ผู้ประกอบการยังขาดความเป็นเอกภาพ ยังรวมกลุ่มกันไม่ได้ ยังไม่มีการประสานงานกันเท่าที่ควร ต้องให้หอพักปฏิบัติกับนักศึกษาเหมือนกันทุกหอ ปัญหาเรื่องแยกชั้น ซึ่งตรงนี้เป็นหอรวมอยู่ต้องใช้เวลาในการแบ่งแยก

5.4 ปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือของผู้ใช้บริการในกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ นักศึกษาด้านความร่วมมือของนักศึกษา

นักศึกษาดีไม่มีปัญหา นักศึกษาไม่ดีเท่านั้นที่ชอบสร้างปัญหา ทำให้ผู้ปกครองพ่อแม่เดือดร้อนไปด้วย โดยเฉพาะพวกร้ายวายนั้น ไม่เคยเจอดีเลย ที่ดีก็มีแต่น้อยมาก บางทีเห็นแล้วเหมือนไม่ใช่นักศึกษาเลยเสียชื่อส่วนรวมหมด ผู้ใช้บริการไม่นิยมเช่าพักในหอที่มีการแยกหอชาย-หญิงอย่างชัดเจนเนื่องจากไม่สะดวกหลายด้าน ไม่เป็นการส่วนตัว นักศึกษาบางคนไม่สนใจให้ความร่วมมือ บางครั้งแอบเข้ามาอยู่ด้วยกันตอนหลัง บางคนให้ความร่วมมือดีมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการแนะนำให้นักศึกษาเข้าใจ ว่าผลประโยชน์เป็นของชุมชนและนักศึกษาที่อาศัยหอพัก นักศึกษาบางคนมีปัญหาที่จะต้องอยู่กับพี่น้องซึ่งฐานะทางบ้านจนและบางที่คนที่ต้องทำงาน 2 อย่าง แต่ทางรัฐไม่เคยยอมรับรู้เรื่องแบบนี้เลย ปัญหาและอุปสรรค ค่อนข้างน้อย ถ้าเราพิจารณาเลือกหรือคัดนักศึกษา ไม่มีแกนนำในการประสานระหว่างนักศึกษากับผู้ให้เช่าหอพัก นักศึกษาให้ความร่วมมือเป็นเพียงแค่บางส่วน บางส่วนยังควบคุมได้ลำบาก เรื่องดื่มสุรา เล่นการพนัน รู้สึกว่า อยู่เหมือนกับตัวใครตัวมันบางคนอยู่รวมกลุ่มกันก็ประพฤติตัวแปลก ๆ ส่งเสียงดังบางคนก็เฉย ๆ ขณะนี้นักศึกษาได้ทยอยย้าย ออกจากซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 ไปอยู่หลังมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ เพราะหลังมหาวิทยาลัยยังไม่ได้จัดเป็นCAMPUS

5.5 ปัญหาและอุปสรรค ด้านอื่น ๆ (ระบุ)

เรื่องญาติพี่น้อง

เวลาญาติพี่น้องมาพบก็ต้องมากเรื่องมากราว ห้องบางห้อง มีผู้ปกครองมาอยู่ร่วมด้วย คือนักศึกษาเป็นชาย แต่ผู้ปกครองเป็นหญิง จะอยู่ร่วมกันได้หรือเปล่า เรื่องเพื่อนที่แะมาที่หอพัก บางคนไม่ปฏิบัติตามกฎของหอพัก เพราะเขาถือว่าเขาไม่ได้เช่าอยู่ที่หอนี้

เรื่องภาษี

ควรดูแลเรื่องภาษี ซึ่งมีหลายตัวให้อยู่ในปริมาณที่น้อยด้วย ถ้าจัดระเบียบจริงๆ แล้วเจ้าของอยู่ไม่ได้ ใครจะช่วยบ้างไหม ภาษีแต่ละเดือน แต่ละปีเสียกันเยอะเยะ ทำมาหากินลำบากจึงควรดูแลเรื่องภาษีด้วย ให้มีการปรับปรุงบ้างและจัดเก็บในอัตราที่เหมาะสม

เรื่องการคมนาคม

เมื่อเป็นชุมชนใหญ่ มักมีปัญหาทางสังคมตามมา โดยเฉพาะที่เห็นชัดเจนคือการคมนาคม ผู้ใช้ถนนไม่เคารพกฎ และเจ้าหน้าที่ขาดการดูแลอย่างต่อเนื่อง เรื่องการจราจรย่นตัวข้างทางในซอยย่อยทำให้การจราจรติดขัดเนื่องจากการจราจรย่นตัวข้างทางทำให้รถยนต์สวนทางไป - มาลำบาก

เรื่องการผ่อนผัน

อยากให้มีการผ่อนผันเรื่องการจัดหอให้เป็นอย่างเดิม เพราะอุปสรรคของนักศึกษา คือ เรื่องฐานะทางบ้าน จนมีมาก มีข้อบังคับมากเกินไป ยากต่อการปฏิบัติ อาจจะไม่ปฏิบัติได้ ไม่หมดทุกข้อ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดระเบียบสังคมด้านหอพัก รอบปริณทลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

6.1 ด้านกฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติที่บังคับใช้

ข้อควรปรับปรุง

1. กฎระเบียบข้อบังคับของ พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507 ที่ใช้กับหอพักควรปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพปัจจุบัน ไม่ใช่นำมาใช้หมดทุกข้อ บางข้อควรยืดหยุ่นหรือผ่อนปรนให้ผู้ประกอบการบ้าง เช่น ปัจจุบันนี้แยกชั้นหญิงชั้นชายชัดเจน ก็คืออยู่แล้ว เพียงขอให้ผู้ดูแลเข้มงวด มีกฎระเบียบหอพัก ก็จะน่าอยู่และปลอดภัย
2. เจ้าหน้าที่ของรัฐและอาจารย์ที่ดูแลหอพัก ควรเข้าตรวจหอพักบ่อย ๆ ว่ายังคงรักษากฎระเบียบข้อบังคับอยู่หรือไม่ให้มีห้องอาหารในหอพัก เรื่องนี้ปัจจุบันเด็กนักศึกษาได้ซื้ออาหารมาทานเอง และเราก็ไม่ได้ขายอาหารด้วย
3. หอพักปัจจุบัน ตึกเดียวแยกชั้นหญิง - ชาย ชัดเจน หรือที่อนาคตภาครัฐจะปรับเปลี่ยนเป็นให้ผู้ประกอบการเลือกจะเป็นหอชายล้วน หรือหอหญิงล้วน นั้น トラบใดถ้าไม่มีผู้ดูแล ตลอด 24 ชั่วโมง ผู้ดูแลควรจะต้องเป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจไม่ใช่แม่บ้านกวาดถูหรือยาม ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะทำ เพราะแอบขึ้นได้ บางหอใครเข้าออกก็ได้เอวเสรี(เข้าออกตามผู้เช่าในหออื่นๆ เพราะฉะนั้นระบบประตูอัตโนมัติก็ไม่มีความปลอดภัย 100 %)

ข้อเสนอแนะ

1. สังคมปัจจุบันนักศึกษาใช้ชีวิตอยู่เป็นคู่ ก่อนถึงวัยอันควร ต้นเหตุมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ดูแลเอาใจใส่ ไม่อบรมลูก ส่วนทางสถาบันการศึกษา อาจารย์ไม่ว่ากล่าวตักเตือน ไม่แจ้งผู้ปกครองจะได้แก้ไขได้ทันท่วงที ปล่อยจนแก้ไขไม่ได้ หอพักที่ให้ที่อยู่อาศัยถือว่าเป็นปลายเหตุ นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะเลือกอยู่หอ ไม่มีผู้ดูแล กฎระเบียบหย่อนยาน ปล่อยอยู่เป็นคู่ๆ (แอบให้อยู่กัน) เจ้าหน้าที่ของรัฐควรเข้มงวดกับหอพักเหล่านี้ดีกว่า หอพักที่ถูกต้องแล้ว ไม่จำเป็นต้องเข้าตรวจบ่อย เอาเวลาไปออกกฎหมายบังคับให้หอเถื่อน มาจดทะเบียนหอพักให้ถูกต้องดีกว่าไหม

2. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรช่วยหาแนวทางแก้ปัญหาและหาวิธีทำให้ผู้ประกอบการ ด้วย ช่วยคิดช่วยทำผู้ประกอบการจะได้ให้ความร่วมมือให้ผลงานของท่านบรรลุเป้าหมาย(ไม่ใช่ออกระเบียบกฎเกณฑ์ให้หอพักปฏิบัติและรอเวลาถึงกำหนดก็เข้ามาตรวจ ถ้าหอพักไหนไม่ปฏิบัติตามเวลาก็ให้บทลงโทษ)

3. ไม่เห็นด้วยกับการเลือกเป็นหอพักชายหรือหอพักหญิง โดยกำหนดเวลา สิ้นพ.ศ. 2551 ผู้ที่เดือดร้อนนอกจากผู้พักอาศัยที่ต้องสับเปลี่ยนโยกย้าย ผู้เช่าผู้ชายอาจหาที่พักอาศัยยาก (อาศัยวัดอยู่) ผู้ประกอบการเองที่มีหญิง-ชายอยู่ในตึกเดียวกันแต่แยกชั้นหญิง -ชายชัดเจน ก็ต้องเดือดร้อน เพราะการโยกย้ายผู้เช่า ไม่ง่ายเหมือนเจ้าหน้าที่รัฐคิด เพราะผู้เช่ามีกำหนดระยะเวลาตามสัญญา และมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากมายที่ก่อให้เกิดปัญหา

4. เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ดี อาจารย์ก็ดี อยากให้โครงการลู่ทางสำเร็จผล แต่ไม่เข้าใจในกระบวนการของการทำงานของผู้ประกอบการหอพักว่า กว่าจะโยกย้ายผู้เช่า สลับสับเปลี่ยนปัญหามากมาย จากการทำเมื่อปี 2545 แยกชั้นหญิง - ชายให้ชัดเจนกว่าจะเรียบร้อยก็ใช้เวลาเกือบปี การที่จะให้ผู้ประกอบการหอพักร่วมมือดูแลบุตรหลานของท่าน ควรรับฟังปัญหาเหตุผล อย่าใช้วิธีการบังคับให้ต้องปฏิบัติ โดยใช้ภาครัฐมากำหนดกฎระเบียบ กำหนดวันเวลาเส้นตาย ผลที่ได้รับอาจไม่คุ้มค่าที่ทำก็ได้

5. การที่จะจัดที่พักอาศัยให้แยกชาย แยกหญิง ไม่ใช่เป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะลดการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษา ก่อนถึงวัยอันควร ปัจจัยสำคัญคือ พ่อแม่ ที่จะต้องดูแลลูกหลาน อบรมสั่งสอน ซึ่งถูกชี้ผิด ครูบาอาจารย์เห็นว่า นักศึกษาของตนใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันก็ต้องตักเตือน แจ้งผู้ปกครอง

6. อยากให้แก้ไขพ.ร.บ. หอพัก ที่บังคับใช้ อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แต่กฎระเบียบที่ออกตาม พ.ร.บ. หอพัก ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บริการได้ทราบด้วย จัดพิมพ์แจกจ่ายทุกหอพัก

7. อยากให้ยกเลิกกฎระเบียบที่ตั้งไว้ แยกชั้นชาย-หญิง กฎระเบียบทุกอย่างควรจะผ่อนผันให้นักศึกษาและผู้ประกอบการบ้างในทางปฏิบัติควรจะมีการยืดหยุ่นเพื่อให้พ.ร.บ. ผู้ประกอบการตลอดจนสภาพแวดล้อมเชิงสังคมไปในทิศทางเดียวกันได้ไม่ควรนำระเบียบหรือกฎมาใช้เต็ม 100% ควรที่จะมีความเท่าเทียมกันในทุกท้องที่ ไม่ว่าจะเป็นหอพักใดก็ตาม

6.2 ด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้บังคับใช้กฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติ

ข้อควรปรับปรุง

1. เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้บังคับกฎข้อบังคับ ให้หอพักปฏิบัติตามโดยมีกำหนดเวลาชัดเจนตาย และไม่เคยคำนึงถึงว่า หอพักจะมีปัญหาอะไร ไม่เคยหาวิธีแก้ปัญหาให้ ปล່อยให้หอพักหาแนวทางปฏิบัติกันเอง ถึงเวลามาตรวจอย่างเดียว ว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่
2. การประสานกับเจ้าของหอพักของเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่องเพื่อรับรู้รับทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขด้วยความรวดเร็ว เร่งด่วน

ข้อเสนอแนะ

1. อยากให้ทบทวนกฎระเบียบ ที่ออกแล้ว ตั้งขึ้นมาใหม่ ใช้กฎให้เหมือนกันทุกพื้นที่ของประเทศไทย
2. หอเก่าเป็นหอรวมมีประวัติการทำอยู่แล้วให้ดำเนินต่อไป แต่ถ้าจะมีกฎระเบียบแยกอย่างชัดเจน ควรเป็นหอที่สร้างใหม่ ให้ระบุไป เมื่อยื่นดำเนินการก่อสร้าง ว่าสร้างอะไรประเภทไหน เช่น หอหญิงหรือชาย และเมื่อเปิดรับนักศึกษาเข้าพักอาศัย จะได้เลือกเพศเลย โดยชัดเจน
3. อยุ่กให้ช่วยยกเลิกกฎที่ออกมา ควรเข้าถึงเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของพ.ร.บ. หอพัก กฎระเบียบแต่ละประเด็นอย่างแท้จริง
4. ควรจะมีคณะกรรมการของผู้ประกอบการคัดเลือกสรรหาเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อให้เกิดความโปร่งใสตรงไปตรงมา ไม่เลือกปฏิบัติและเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย
5. ควรถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการถึงข้อบกพร่องของกฎระเบียบ และพยายามรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบการ กฎระเบียบบางข้อ ขอให้ปรับปรุงให้เข้ากับยุคและสมัยปัจจุบัน
6. การใช้กฎหมายต้องมีความเสมอภาคกันไม่ว่าจะเป็นในพื้นที่ใดทั้งกรุงเทพฯและปริมณฑล

6.3 ด้านความร่วมมือของผู้ประกอบการหอพัก

ข้อควรปรับปรุง

1. ยังไม่มีการรวมกลุ่มกัน ขาดการประสานงานกัน
2. เจ้าของหอพักบางรายลดความเห็นแก่ตัวลงบ้างสร้างหอพักแต่ไม่สร้างที่จอดรถ ทำให้ผู้เช่าหอพักต้องจอดรถบริเวณข้างถนนในซอยทำให้การจราจรติดขัด
3. ในการแบ่งแยกชาย-หญิงออกจากกัน หอพักอื่นๆ ก็ยังแบ่งแยกชาย-หญิงออกจากกันไม่ได้ เพราะถ้าเลือกชาย-หญิง หอพักก็จะว่าง ๆ นานดังนั้นจึงต้องรับหมดทั้งชายและหญิง

ข้อเสนอแนะ

1. หอพักให้ความร่วมมือภาครัฐแน่นอน เพราะต้องปฏิบัติโดยการต่อใบอนุญาตทุกปี ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตตลอด เพราะต้องมีเครดิต และความไว้วางใจให้กับมหาวิทยาลัยก่อนแน่นอน เพราะมหาวิทยาลัยต้องรู้จักหอพักบ้าง ในด้านชื่อและความร่วมมือ
2. หอพักร่วมมือดูแลตามกฎหมาย และมีการเก็บค่าใช้จ่ายในอัตราที่เท่ากัน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ มีเวลาตัดที่เท่ากัน และหอพักให้ความร่วมมือ กับหน่วยงานราชการทุกเรื่อง
3. ยินดีให้ความร่วมมือแต่ต้องไม่กระทบจนผู้ประกอบการไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เพราะผู้ประกอบการ (ภาคเอกชน) กู้ยืมสถาบันการเงินมาลงทุนมิใช่รัฐให้งบประมาณมาสร้างหอพักเหมือนกับสถานศึกษาของรัฐบาล
4. ควรจะมีการประชุมตั้งเครือข่ายและให้ทุกหอปฏิบัติกับผู้พักเช่นเดียวกัน ไม่ใช่บางหอต้องการให้หอพักเต็มเพียงอย่างเดียว
5. ยินดีให้ความร่วมมือแต่ถ้าให้ความร่วมมือแล้วเป็นการบังคับ ให้ผู้ที่อยู่ในหอต้อง อึดอัดใจและย้ายออก ก็เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง
6. ควรมีการเก็บค่าใช้จ่ายที่เท่ากัน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ และให้ความร่วมมือกับทางการตลอดมาทุกเรื่องที่ยกความร่วมมือ

6.4 ด้านความร่วมมือของผู้ใช้บริการในกลุ่มต่าง ๆ

ข้อควรปรับปรุง

1. นักศึกษาไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

2. รถแท็กซี่ที่เข้ามาส่งผู้โดยสารในซอยหรือ รถผู้พักในซอยต้องทำใจมักจะไมยอมถอยเมื่อเวลารถจอดในซอยมากแย่งชิงกันเพื่อออกสู่ถนนใหญ่โดยไม่สนใจรถที่วิ่งสวนเข้าซอยจะมีทางหลบให้หรือเปล่า

ข้อเสนอแนะ

1. การแยกหอพักชาย-หญิงทำให้ผู้ใช้บริการขาดความสะดวกในการเช่าพักอาศัย เนื่องจากมีเพื่อนและญาติพี่น้องต้องมาที่พักรักษาหรือเยี่ยมเยียนจึงไม่สะดวกและไม่อยากเช่าอยู่
2. นักศึกษาที่อยู่ในหอให้ความร่วมมือดี
3. นักศึกษาต้องยอมปฏิบัติตามระเบียบ โดยทางมหาวิทยาลัยช่วยชี้แจง เรื่องของการอยู่ กาแต่งกาย การใช้เสียง ด้วยอีกระดับหนึ่ง
4. นักศึกษาที่ดีก็มี และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางหอพักซึ่งทางหอพักก็ได้พยายามพูดถึงการเข้าประชุมและกฎต่างๆ ที่ทางรัฐและมหาวิทยาลัย ออกกฎหมาย
5. เรื่องอินเตอร์เน็ต และร้านเหล้า คาราโอเกะ รอบๆ ซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 /1 กลางคืน บางคืน มีเสียงเพลงดังมาก
6. ควรมีการประชาสัมพันธ์มากขึ้นเพื่อความร่วมมือที่ดีต่อกัน

6.5 ด้านอื่น ๆ (ระบุ)

ข้อควรปรับปรุง

1. ในซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 มีการวางโต๊ะลับๆ ให้มีใบโพลีเล่นบอลกันอย่างเปิดเผยซึ่งนักศึกษาถ้าเล่นการพนันกันทุกวัน ก็จะมีผลกับการเป็นอยู่ เรื่องการกินและใช้และมีผลทุกๆ เรื่องตามมา ทำให้ถึงไม่มีใครทำอะไรได้เลย ปัญหาอยู่ที่ต้นเหตุ โต๊ะที่ลงทุกวันไม่มีใครสามารถทำอะไรเลย
2. ปัญหาอื่นๆ ยังไม่เท่าไรไร ปัญหาเรื่องการจราจรในปัจจุบันเป็นอันดับหนึ่งของซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 เลย รอมานานแล้วที่จะให้มีการแก้ไขซอกที่เป็นปัญหาที่จับใจคนซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 อย่างยิ่ง เมื่อรู้ปัญหาแล้วหาทางแก้ไขโดยด่วน ความสงบสุขจะได้บังเกิดในซอย ประชาชื่น-นนทบุรี 8

ข้อเสนอแนะ

1. แก้ปัญหาความเห็นแก่ตัว ปัญหายาเสพติด ค่าประเวณี อาวุธ ใด้ก็น่าจะเบาไปได้มาก

2. มหาวิทยาลัยเป็นสื่อกลางที่ดีที่สุดและคืออยู่แล้วเสมอมา จึงควรดำเนินการต่อไป เพื่อช่วยกันส่งเสริมเยาวชน ให้ทำสิ่งที่ดีงามต่อไป
3. การจัดระเบียบของหอพักและกฎต่าง ๆ ขอให้นำไปพิจารณาอีกครั้ง ให้มีเหตุ และผลเพียงพอ เพื่อให้ผู้ประกอบการจะได้ปฏิบัติได้ โดยไม่อี้อัดใจ
4. ขอให้ทางมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตปฏิบัติกิจกรรมนี้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจาก เป็นกิจกรรมที่ดี ควรที่จะส่งเสริม

สรุปผลตามสมมติฐาน

1. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัด ระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีระดับความคิดเห็นค่อนข้างน้อย
2. ปัญหาและอุปสรรคของ ผู้ประกอบการหอพัก ซอยประชาชื่น – นนทบุรี 8 ที่มีต่อ การจัดระเบียบสังคม บริเวณปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ใน ระดับที่ไม่แน่ใจ
3. ปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมซอย ประชาชื่น-นนทบุรี 8 มีปัญหาและอุปสรรคอยู่ในระดับที่ไม่แน่ใจ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

5.1 สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ประกอบการหอพัก ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง รองลงมาเป็นเพศชาย ผู้ประกอบการหอพักส่วนใหญ่ มีอายุ 31-40 ปี รองลงมา มีอายุ 41-50 ปี ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมา มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ผู้ประกอบการหอพักส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบสังคมค่อนข้างมาก รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องการจัดระเบียบสังคม ค่อนข้างน้อย สถานประกอบการส่วนใหญ่มีขนาดกลาง 16-99 ห้อง รองลงมา มีขนาดใหญ่ 100 ห้องขึ้นไป หอพักส่วนใหญ่เป็นหอพักประเภทหอรวม รองลงมา เป็นหอพักประเภทหอหญิง สถานประกอบการส่วนใหญ่จดทะเบียนรองลงมา ไม่จดทะเบียน ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมขอประชาชน - นันทบุรี 8

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมขอประชาชน - นันทบุรี 8 ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่ในรายด้านอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ยกเว้นด้าน ท่านคิดว่าการจัดระเบียบสังคมฯ สามารถลดปัญหาเกี่ยวกับ การค้าประเวณีได้ในระดับใด และด้านท่านคิดว่าการจัดระเบียบสังคมฯ สามารถสร้างความปลอดภัยและลดข้อพิพาทด้านชู้สาวได้ในระดับใด ที่อยู่ในระดับที่ไม่แน่ใจ ส่วนที่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ท่านคิดว่าการจัดระเบียบสังคมฯ ช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทในหอพักในระดับใด รองลงมาคือ ท่านคิดว่าการจัดระเบียบสังคมฯ สามารถสร้างความปลอดภัยจากอาชญากรรมต่างๆ ได้ในระดับใด และท่านคิดว่าการจัดระเบียบสังคมฯ มีผลดีและเป็นประโยชน์ต่อชุมชนโดยรอบหอพักของท่านในระดับใด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการจัดระเบียบ สังคมซอยประชาชน-นนทบุรี 8

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชน-นนทบุรี 8 ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ส่วนใหญ่ในรายด้านอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ยกเว้นด้าน ท่านคิดว่าการจัดระเบียบสังคมฯทำให้ผู้พักอาศัยขาดความเป็นอิสระมากนักน้อยเพียงใด และท่านคิดว่าการจดทะเบียนหอพักได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่มากน้อยเพียงใด ที่อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนที่อยู่ในระดับไม่แน่ใจโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ ท่านคิดว่าการจัดระเบียบสังคมฯทำให้ผู้ประกอบการหอพักรวมตัวกันกำหนดราคา ค่าน้ำ ค่าไฟ ได้มากน้อยเพียงใด รองลงมาคือ ท่านคิดว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดระเบียบสังคมมากน้อยเพียงใดและท่านคิดว่าเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคมมีการบังคับใช้กฎหมาย ที่แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชน- นนทบุรี 8

ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมซอยประชาชน –นนทบุรี 8 ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ส่วนใหญ่ในรายด้านอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ ด้านการจัดแสดงใบอนุญาตตั้งหอพักและผู้จัดการหอพักในที่เปิดเผย รองลงมาคือ การแจ้งบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กทราบ เมื่อผู้พักมีเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นๆ และด้านการจัดให้มีกฎระเบียบประจำหอพักและติดให้ชัดเจน ตามลำดับ ส่วนที่อยู่ในระดับที่ไม่แน่ใจโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ มีสถานที่ต้อนรับแขกและห้องสันทนาการ รองลงมาคือ การมีป้ายระบุชื่อและประเภทหอพักว่าเป็นหอพักชายหรือหอพักหญิง และมีการกำหนดเวลาเข้าออกหอพักที่เหมาะสม ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักรอบ ปริณทลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

5.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านกฎ/ระเบียบ / พระราชบัญญัติที่บังคับใช้

พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ. 2507 ไม่ปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพความเป็นจริงของปัจจุบัน (บางข้อควรปรับเปลี่ยนใหม่) ตอนนี้อยู่ที่ระบุว่า เป็นหอหญิงหรือหอชาย ถ้าระบุชัดเจน ต้องแยกโดยเด็ดขาด แต่เดิมทำเป็นหอรวม แยกชั้น และนักศึกษาหญิง ยังอยู่ในแบบเดิม ๆ อยู่ ถ้าระบุหอชาย

ต้องไม่มีนักศึกษาหญิงอยู่เลย เด็กยังเรียนไม่จบ คู่กันเคยกับที่พักอาศัย พอใจกับค่าใช้จ่าย ไม่ควรกำหนดว่าต้องทำภายในปีไหน ควรเช็คและให้หอพักให้ข้อมูลเลยว่า เด็กอาศัยอยู่เมื่อไรและเมื่อไร จบ ขอให้ผู้ประกอบการ หุคการรับนักศึกษาหญิงและรับแต่นักศึกษาชายเพิ่มเมื่อนักศึกษาหญิงย้ายออกไป ไม่เห็นด้วยกับกฎระเบียบที่ออกมา เพราะมันก่อให้เกิดปัญหาหลาย ๆ อย่างกับทางหอพักต่อการปฏิบัติถ้าต้องทำตาม โดยแยกหอชายหรือหอหญิง ควรจะดำเนินการเช่น แยกชั้นหอพักตามเดิม พ.ร.บ.หอพักที่บังคับใช้ยังล้าสมัย แม้จะพยายามแก้ไข ก็คิดว่ายังคงความล้าหลัง เพราะใช้ พ.ร.บ.หอพักเก่าเป็นต้นแบบ กฎที่นำมาใช้ถ้าไม่ให้มีหอรวมให้แยกชายและหญิงเด็กก็จะมีกรเข้าโรงแรมและก็จะเป็ปัญหาอีกหลายอย่างติดตามมา พ.ร.บ.ที่ใช้บังคับ รวมถึงด้านกฎ/ระเบียบ นั้น ในทางปฏิบัติต้องพิจารณาถึงสภาพความเป็นจริงและต้องยืดหยุ่นได้บางครั้ง ในทางปฏิบัติ การคัดเลือกบุคคลเข้าหอพัก เพราะเวลาเด็กมาทำสัญญาจะให้เด็กผู้หญิงเป็นคนมาทำ แต่พอเข้าอยู่จะนำเด็กผู้ชายมาอยู่เป็นคู่ กฎระเบียบควรปรับให้เข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบัน ทำยาก ปฏิบัติยาก กฎระเบียบ พ.ร.บ.ที่ออกมาดีมาก แต่การปฏิบัติมันยากมากทั้งตัวนักศึกษา และผู้ประกอบการหอพัก เป็นเรื่องยากที่จะปฏิบัติตาม เช่นแยกทางเดิน 2 ฟัง ของชาย-หญิง ซึ่งตอนนี้มีบันไดด้านเดียวถ้าต่อเติมก็ผิดแบบแปลน การแยกชั้นชาย-หญิง ต้องปิดกั้นบางหอไม่สามารถปิดกั้นได้จึงขอแบ่งเป็นโซนหรือแบ่งเป็นชั้น ชาย-หญิง ไม่สมควรจะแยกหญิง-ชาย เพราะว่าทางหอพักมีคนดูแลอยู่แล้วและไม่มีความเลวร้ายตามที่เข้าใจ หอพักทุกหอพักก็ต้องการให้สงบเรียบร้อยอยู่แล้ว และกฎหมายบังคับมากๆ ทางผู้ประกอบการก็จะอยู่ไม่ได้

5.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติ

เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้บังคับให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามพ.ร.บ. แต่ไม่แนะนำวิธีปฏิบัติให้ถูกต้องตาม พ.ร.บ. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของรัฐตรวจแต่หอพักที่ถูกต้องตามกฎระเบียบ ส่วนหอที่ไม่ถูกต้อง ไม่ค่อยเข้าตรวจ ไม่รู้กลัวอิทธิพลอะไร หรือเปล่า เจ้าหน้าที่พยายามใช้กฎหมายให้รัดกุมแต่กฎ ระเบียบบางอย่างควรจะมีการผ่อนผันบ้าง เจ้าหน้าที่ของรัฐให้ความยืดหยุ่นมากเกินไป เจ้าหน้าที่จะวางตัวเป็นกลางในการควบคุมบังคับใช้กฎ / ระเบียบ/ พ.ร.บ. ยังไม่เจอปัญหาอะไรมาก นอกจากการบังคับให้มีบันไดแยกหญิง-ชาย ควรผ่อนปรนบ้างในเรื่องของหอพักเดิมซึ่งเป็นหอพักรวมที่ใช้วิธีแยกชั้น หญิง-ชาย และมีทางขึ้นลงเพียงทางเดียว ควรรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบการบ้าง เพราะกฎระเบียบก็เพิ่งนำมาใช้จริงจ้งในปี 2550 ในแต่ละท้องถิ่นที่มีความเข้มของระดับความควบคุมของรัฐ ไม่เท่ากันควรที่จะมีการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน

5.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือของผู้ประกอบการหอพัก

อยากให้เข้าใจว่าอุปสรรคทางหอพักต้องมีอยู่แล้ว โดยทั่วไปไม่น่าที่จะมีเพราะทุกคนอยู่ภายใต้กฎ/ระเบียบ/พ.ร.บ. เดียวกันอยู่แล้วนอกจากพวกหัวหมอหอพักให้ความร่วมมือทั้งภาครัฐ และมหาวิทยาลัย มาตลอดที่เข้ามาประกอบการ ขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการมาเข้าร่วมประชุมปรึกษาหารือในข้อปัญหาต่างๆ ผู้ประกอบการเป็นผู้ทำธุรกิจ ต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ การเป็นอยู่หรือขนาดของหอพักใหม่เก่าไม่เหมือนกันฉะนั้นหอพักที่เล็กกว่าและเก่ากว่าก็จะเสียเปรียบ และค่าภาษีโรงเรือนทางหอพักต้องโดนรับเต็ม ยินดีจะให้ความร่วมมือถ้ากฎ/ระเบียบ/ พ.ร.บ. ไม่มีผลกระทบจนทำให้ผู้ประกอบการเดือดร้อนยังไม่มีการประสานงานกันเท่าที่ควร ต้องให้หอพักปฏิบัติกับนักศึกษาเหมือนกันทุกหอ ปัญหาเรื่องแยกชั้น ซึ่งตรงนี้เป็นหอรวมอยู่ต้องใช้เวลาในการแบ่งแยก ผู้ประกอบการยังขาดความเป็นเอกภาพ ยังรวมกลุ่มกันไม่ได้

5.4 ปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือของผู้ใช้บริการในกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ นักศึกษา

ไม่เป็นการส่วนตัว นักศึกษาดีไม่มีปัญหา นักศึกษาไม่ดีเท่าที่ที่ชอบสร้างปัญหาทำให้ผู้ปกครองพ่อแม่เดือดร้อนไปด้วยโดยเฉพาะพวกร้ายวายนั้นไม่เคยเจอดีเลย ที่ดีก็มีแต่น้อยมากบางทีเห็นแล้วเหมือนไม่ใช่นักศึกษาเลยเสียชื่อส่วนรวมหมด ผู้ใช้บริการไม่นิยมเช่าพักในหอที่มีการแยกหอชาย-หญิงอย่างชัดเจนเนื่องจากไม่สะดวกหลายด้าน นักศึกษาไม่สนใจให้ความร่วมมือ บางครั้งไม่ยอมให้ความร่วมมือแอบเข้ามาอยู่ด้วยกันตอนหลัง นักศึกษาให้ความร่วมมือดีมาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการแนะนำให้นักศึกษาเข้าใจ ว่าผลประโยชน์เป็นของชุมชนและนักศึกษาที่อาศัยหอพัก นักศึกษาบางคนมีปัญหาที่จะต้องอยู่กับพี่น้องซึ่งฐานะทางบ้านจนและบางที่คนที่ต้องทำงาน 2 อย่าง แต่ทางรัฐไม่เคยยอมรับเรื่องแบบนี้เลย ก่อนข้างน้อย ถ้าเราพิจารณาเลือกหรือคัดนักศึกษา ไม่มีเกณฑ์ในการประสานระหว่างนักศึกษากับผู้ให้เช่าหอพัก นักศึกษาบางคนไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ขณะนี้นักศึกษาได้ทยอยย้าย ออกจากซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 ไปอยู่หลังมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ เพราะหลังมหาวิทยาลัยยังไม่ได้จัดเป็นCAMPUS บางส่วนยังควบคุมได้ลำบาก เรื่องดื่มสุรา เล่นการพนัน นักศึกษาให้ความร่วมมือเป็นเพียงแค่บางส่วน

5.5 ปัญหาและอุปสรรค ด้านอื่น ๆ (ระบุ)

เวลาญาติพี่น้องมาพบก็ต้องมากเรื่องมาราว ห้องบางห้อง มีผู้ปกครองมาอยู่ร่วมด้วย คือ นักศึกษาเป็นชาย แต่ผู้ปกครองเป็นหญิง จะอยู่ร่วมกันได้หรือเปล่าควรดูแลเรื่องภายใน ซึ่งมีหลายตัวให้อยู่ในปริมาณที่น้อยด้วย เมื่อเป็นชุมชนใหญ่ มักมีปัญหาทางสังคมตามมาด้วย โดยเฉพาะที่เห็นชัดเจนคือการคมนาคม ผู้ใช้ถนนไม่เคารพกฎ และเจ้าหน้าที่ขาดการดูแลอย่างต่อเนื่อง

อยากให้มีการผ่อนผันเรื่องการจัดหอให้เป็นอย่างเดิม เพราะอุปสรรคของนักศึกษาคือ เรื่องฐานะทางบ้าน จนมีมาก เรื่องเพื่อนที่แวะมาที่หอพัก บางคนไม่ปฏิบัติตามกฎของหอพัก เพราะเขาถือว่าเขาไม่ได้เช่าอยู่ที่หอนี้ถ้าจัดระเบียบจริง ๆ แล้ว เจ้าของอยู่ไม่ได้ ใครจะช่วยบ้างไหม ภาษีแต่ละเดือน แต่ละปี เสียกันเยอะแยะ ทำมาหากินลำบากจัง มีข้อบังคับมากเกินไป ยากต่อการปฏิบัติ อาจจะปฏิบัติได้ ไม่หมดทุกข้อ ควรดูแลเรื่องภาษีด้วย ให้มีการปรับปรุงบ้างและจัดเก็บในอัตราที่เหมาะสม

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดระเบียบสังคมด้านหอพัก รอบปริมณฑล มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

6.1 ด้านกฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติที่บังคับใช้

เลิกกฎระเบียบที่ตั้งไว้ กฎข้อบังคับของ พ.ร.บ. 2507 ที่ใช้กับหอพักควรปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพปัจจุบัน ไม่ใช่นำมาใช้หมดทุกข้อ บางข้อควรยืดหยุ่นหรือผ่อนปรนให้ผู้ประกอบการบ้าง เช่น ปัจจุบันนี้แยกชั้นหญิงชั้นชายชัดเจน ก็คืออยู่แล้ว เพียงขอให้ผู้ดูแลเข้มงวด มีกฎระเบียบหอพัก ก็จะน่าอยู่และปลอดภัย เจ้าหน้าที่ของรัฐและอาจารย์ที่ดูแลหอพัก ควรเข้าตรวจหอพักบ่อย ๆ ว่ายังคงรักษากฎระเบียบข้อบังคับอยู่หรือไม่ ไม่เห็นด้วยกับการเลือกเป็นหอพักชายหรือหอพักหญิง โดยกำหนดเวลา สิ้น พ.ศ. 51 ผู้ที่เดือดร้อนนอกจากผู้พักอาศัยที่ต้องสับเปลี่ยนโยกย้าย ผู้เช่าผู้ขายอาจหาที่พักอาศัยยาก (อาศัยวัดอยู่) ผู้ประกอบการเองที่มีหญิงชายอยู่ในตึกเดียวกันแต่แยกชั้นหญิง ชั้นชายชัดเจน ก็ต้องเดือดร้อน เพราะการโยกย้ายผู้เช่า ไม่ง่ายเหมือนเจ้าหน้าที่รัฐคิด เพราะผู้เช่ามีกำหนดระยะเวลาตามสัญญา และมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากมายที่ก่อให้เกิดปัญหา เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรช่วยหาแนวทางแก้ปัญหาและหาวิธีทำให้ผู้ประกอบการด้วย ช่วยคิดช่วยทำผู้ประกอบการจะได้ให้ความร่วมมือให้ผลงานของท่านบรรลุเป้าหมาย (ไม่ใช่ออกระเบียบกฎเกณฑ์ให้หอพักปฏิบัติและรอเวลาถึงกำหนดก็เข้ามาตรวจ ถ้าหอพักไหนไม่ปฏิบัติทันตามเวลาก็ให้บทลงโทษ) สังคมปัจจุบัน นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่เป็นคู่ก่อนถึงวัยอันควร ดันเหตุมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ดูแลเอาใจใส่ ไม่อบรมลูก ส่วนทางสถาบันการศึกษา อาจารย์ไม่ว่ากล่าวตักเตือน ไม่แจ้งผู้ปกครองจะได้แก้ไขได้ทันทั่วถึง ปล่อยจนแก้ไขไม่ได้ หอพักที่ให้ที่อยู่ที่อาศัยถือว่าเป็นปลายเหตุ นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะเลือกอยู่หอไม่มีผู้ดูแล กฎระเบียบหย่อนยานปล่อยอยู่เป็นคู่ๆ (แอบให้อยู่กัน) เจ้าหน้าที่ของรัฐควรเข้มงวดกับหอพักเหล่านี้ดีกว่า หอพักที่ถูกต้องแล้ว ไม่จำเป็นต้องเข้าตรวจบ่อย เอาเวลาไปออกกฎบังคับให้หอเถื่อน มาจดทะเบียนหอพักให้ถูกต้องดีกว่าไหม เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ดี อาจารย์ก็ดี อยากให้โครงการลุล่วงสำเร็จผล แต่ไม่เข้าใจ

ในกระบวนการของการทำงานของผู้ประกอบการหอพักว่า กว่าจะโยกย้ายผู้เช่า สลับสับเปลี่ยน ปัญหามากมาย จากการทำเมื่อปี 2545 แยกชั้นหญิง ชั้นชายให้ชัดเจนกว่าจะเรียบร้อยก็ใช้เวลาเกือบปีการที่จะให้ผู้ประกอบการหอพักร่วมมือดูแลทรหหลานของท่าน ควรรับฟังปัญหา เหตุผล อย่าใช้วิธีการบังคับให้ต้องปฏิบัติ โดยใช้ภาครัฐมากำหนดกฎระเบียบ กำหนดวันเวลาเสั้นตาย ผลที่ได้รับ อาจไม่คุ้มค่าที่ทำได้

หอพักปัจจุบัน ตึกเดียวแยกชั้นหญิง ชั้นชาย ชัดเจน หรือที่อนาคตภาครัฐจะปรับเปลี่ยนเป็นให้ผู้ประกอบการเลือกจะเป็นหอชายล้วน หรือหอหญิงล้วน นั้น トラบใดถ้าไม่มีผู้ดูแลตลอด 24 ชั่วโมง ผู้ดูแลควรจะต้องเป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจไม่ใช่แม่บ้านกวาดถูหรือยาม ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะทำ เพราะแอบขึ้นได้ บางหอใครเข้าออกก็ได้เอียงเสรี(เข้าออกตามผู้เช่าในหออื่นๆ เพราะฉะนั้นระบบประตูอัตโนมัติก็ไม่มีความปลอดภัย 100 % การที่จะจัดที่พักอาศัยให้แยกชาย แยกหญิง ไม่ใช่เป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะลดการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษาจนถึงวัยอันควร ปัจจัยสำคัญคือ พ่อแม่ ที่จะดูแลลูกหลาน อบรมสั่งสอน ซึ่ถูกซึ่ผิด ครูบาอาจารย์รู้เห็นว่า นักศึกษาของตนใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันก็ต้องตักเตือน แจ้งผู้ปกครองให้แก้ไขให้ยกเลิกกฎระเบียบที่ตั้งไว้แยกชั้นชาย แยกชั้นหญิงพ.ร.บ. หอพักที่บังคับใช้ อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แต่กฎระเบียบที่ออกตามพ.ร.บ. หอพัก ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บริการได้ทราบด้วย

กฎระเบียบทุกอย่างควรจะผ่อนผันให้นักศึกษาและผู้ประกอบการบ้างในทางปฏิบัติ ควรมีการยืดหยุ่น เพื่อให้ พ.ร.บ. หอพัก ผู้ประกอบการตลอดจนสภาพแวดล้อมเชิงสังคมไปในทิศทางเดียวกันได้ไม่ควรนำระเบียบหรือกฎหมายใช้เต็ม 100% ให้มีห้องอาหารในหอพัก เรื่องนี้ปัจจุบันเด็กนักศึกษาได้ซื้ออาหารมาทานเอง และเราก็ไม่ได้ขายอาหารด้วยควรที่จะมีความเท่าเทียมกันในทุกท้องที่ ไม่ว่าจะเป็หอพักใดก็ตาม

6.2 ด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้บังคับใช้กฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติ

อยากให้ทบทวนกฎระเบียบ ที่ออกแล้ว ตั้งขึ้นมาใหม่ ใช้กฎให้เหมือนกันทุกพื้นที่ของประเทศไทย เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้บังคับกฎข้อบังคับ ให้หอพักปฏิบัติตาม โดยมีกำหนดเวลา จัดเสั้นตาย และไม่เคยคำนึงถึงว่า หอพักจะมีปัญหาอะไร ไม่เคยหาวิธีแก้ปัญหมาให้ ปล่อยให้หอพักหาแนวทางปฏิบัติกันเอง ถึงเวลามาตรวจอย่างเดียว ว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่ มีข้อที่ต้องขอให้ผ่อนปรนคือ หอเก่าเป็นหอรวมมีประวัติการทำอยู่แล้วให้ดำเนินต่อไป แต่ถ้าจะมีกฎระเบียบแยกอย่างชัดเจน ควรเป็นหอที่สร้างใหม่ ให้ระบุไป เมื่อยื่นคำเนินการก่อสร้าง ว่าสร้างอะไรประเภทไหน เช่น หอหญิงหรือชาย และเมื่อเปิดรับนักศึกษาเข้าพักอาศัย จะได้เลือกเพศเลย โดยชัดเจน อยากให้ช่วยยกเลิกกฎที่ออกมา ควรเข้าถึงเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของพ.ร.บ. หอพัก

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาข้อมูล ทั้งจากเอกสารและแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ หอพักในซอยประชาชื่น- นนทบุรี 8 ที่มีต่อการจัดระเบียบสังคมด้านฯ โดยสังเขปดังนี้

1. ขั้นตอนการกำหนดนโยบาย การจัดระเบียบสังคมด้านหอพัก หากพิจารณาถึงแนวทางของรัฐธรรมนุญฉบับปัจจุบันแล้ว ควรจะต้องผ่านกระบวนการ การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนรวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น

- กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเรื่อง พ.ร.บ. หอพัก พ.ศ. 2507 ควรปรับปรุงให้มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบันมากขึ้น

- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับสถานประกอบการหอพัก

- ผู้ประกอบการหอพัก จะต้องปฏิบัติตามพ.ร.บ.หอพัก และควรมีตัวแทนผู้ประกอบการหอพักเข้าร่วมการตรวจสอบ หอพักร่วมกับเจ้าหน้าที่เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรม

- สถานศึกษา ควรเข้ามามีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด หมั่นเข้าไปดูแล ตรวจสอบหอพักบ่อย ๆ

- หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ควรให้การประชาสัมพันธ์ อย่างทั่วถึงและตรวจสอบการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. หอพัก อย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมถึงการให้คำแนะนำผู้ประกอบการหอพักที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

- การปฏิบัติของหน่วยงานราชการกับหน่วยงานราชการด้วยกันควรเป็นลักษณะการบูรณาการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เกิดความรวดเร็ว

- การจัดระเบียบสังคมด้านหอพักควรทำในรูปของคณะกรรมการจัดระเบียบสังคม

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งต่อไปควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักรอบ ๆ มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักโดยอาศัยรูปแบบการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักในซอยประชาชื่น-นนทบุรี 8 เป็นแบบอย่าง และเพิ่ม การศึกษาเป็น 3 ด้านคือนอกเหนือจากผู้ประกอบการหอพักแล้วควรจะต้องเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของนักศึกษาในหอพักและชุมชนโดยรอบสถานประกอบการหอพัก เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคที่แท้จริง การที่ผู้ประกอบการหอพักปฏิบัติตามกฎหมายก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็น อุดมคติ การจะเป็นอุดมคติได้จะต้องผ่านกระบวนการ

การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนรวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน สถาน
ประกอบการ สถานศึกษาและนักศึกษาในหอพัก อย่างแท้จริง

บรรณานุกรม

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการหอพักเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการนำพระราชบัญญัติหอพักมาใช้ในการจัดระเบียบสังคมขอຍประชาชน-นนทบุรี 8

ด้าน	ปัญหาและอุปสรรค				
	มาก	ค่อนข้างมาก	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้างน้อย	น้อย
1. การมีป้ายหอพักระบุชื่อและประเภทหอพักว่าเป็นหอพักชายหรือหอพักหญิง					
2. การจัดทำสมุดลงทะเบียนผู้พัก					
3. การจัดแสดงใบอนุญาตตั้งหอพักและผู้จัดการหอพักในที่เปิดเผย					
4. การจัดให้มีกฎ ระเบียบประจำหอพักและติดให้ชัดเจน					
5. มีสถานที่ต้อนรับแขกและห้องสนทนา					
6. มีการควบคุมดูแลมิให้หญิงเข้าไปในหอพักชายและมิให้ชายเข้าไปในหอพักหญิง					
7. มีการควบคุมดูแลผู้พักมิให้ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น					
8. แจ้งบิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กทราบเมื่อผู้พักมีเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่น ๆ					
9. มีการกำหนดเวลาเข้าออกหอพักที่เหมาะสม					
10. ผู้ดูแลหอพักมีวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าหอพักที่เหมาะสม					
11. มีบันไดหนีไฟและอุปกรณ์ดับเพลิงฉุกเฉิน					
12. การจัดทำหอพักต้องแยกชายหญิงให้ชัดเจน					

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดระเบียบสังคมด้านหอพักรอบ
ปริมณฑลมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

5.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านกฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติหอพัก ที่บังคับใช้

.....
.....

5.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎ/ระเบียบ/
พระราชบัญญัติหอพัก

.....
.....

5.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือของผู้ประกอบการหอพัก

.....
.....

5.4 ปัญหาและอุปสรรคด้านความร่วมมือของผู้ใช้บริการในกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่
นักศึกษา และผู้พักอาศัย

.....
.....

5.5 ปัญหาและอุปสรรค ด้านอื่น ๆ (ระบุ)

.....
.....

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขการจัดระเบียบสังคมด้านหอพัก รอบปริมณฑล
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

6.1 ด้านกฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติหอพักที่บังคับใช้

.....

.....

.....

6.2 ด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้บังคับใช้กฎ / ระเบียบ / พระราชบัญญัติหอพัก

.....

.....

.....

6.3 ด้านความร่วมมือของผู้ประกอบการหอพัก

.....

.....

.....

6.4 ด้านความร่วมมือของผู้ใช้บริการในกลุ่มต่าง ๆ

.....

.....

.....

6.5 ด้านอื่น ๆ (ระบุ)

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ปรารภนาดีต่อ

ความสุขสงบ ของสังคม

ขอบคุณครับ

พระราชบัญญัติหอพัก

พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยหอพัก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้นไป และเมื่อจะให้ใช้บังคับในท้องถิ่นอื่นใด ให้ตราพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติหอพัก

“หอพัก” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้พัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและเข้าอยู่ในหอพักโดยให้ทรัพย์สินตอบแทน

“เจ้าของหอพัก” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของกิจการหอพัก

“ผู้จัดการหอพัก” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินกิจการหอพัก

“นายทะเบียน” ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ในจังหวัดอื่นหมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องถิ่นที่หอพักตั้งอยู่

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่หอพัก ดังต่อไปนี้

(๑) หอพักของกระทรวง ทบวง กรม

-๒-

- (๒) หอพักที่ผู้พักน้อยกว่าห้าคน
- (๓) หอพักที่รับผู้พักโดยไม่เรียกทรัพย์สินตอบแทน
- (๔) หอพักตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ การตั้งหอพัก

มาตรา ๖ หอพักมี ๒ ประเภท คือ

- (๑) หอพักชาย สำหรับผู้พักที่เป็นชาย
- (๒) หอพักหญิง สำหรับผู้พักที่เป็นหญิง

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหอพัก เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นเจ้าของหอพักและได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๘ เจ้าของหอพักต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือพินเพื่อนไม่สมประกอบ
- (๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นโทษหรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
- (๕) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคระยะอันตราย โรคเท้าช้าง ในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง

ในกรณีนิติบุคคลเป็นเจ้าของหอพัก นิติบุคคลนั้นต้องตั้งผู้แทนซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคก่อนให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๘ หอพักอย่างน้อยต้องมีห้องนอน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมชม ห้องอาหาร ห้องน้ำ และห้องส้วม ซึ่งมีสภาพถูกสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีระเบียบประจำหอพัก ซึ่งอย่างน้อยมีข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- (๑) หลักเกณฑ์การรับผู้พัก
- (๒) อัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ
- (๓) เวลาเข้าออกหอพัก
- (๔) การเยี่ยมผู้พัก
- (๕) การรักษาพยาบาล
- (๖) การค้างแรมที่อื่น
- (๗) การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

ระเบียบประจำหอพักให้ใช้ได้ต่อเมื่อนายทะเบียนเห็นชอบแล้ว

การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพักต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๑ การอนุญาตให้ตั้งหอพักและการออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตให้ตั้งหอพักให้ใช้ได้ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปี ที่ออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๑๔ ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้เจ้าของหอพักแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้ทราบว่าเป็นใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๑๕ เจ้าของหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้ตั้งหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก

มาตรา ๑๖ เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพัก และประเภทหอพักชายหรือหอพักหญิง เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่ พอเห็นได้ในระยะอันสมควรคิดไว้ ณ หอพักในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร

-๔-

มาตรา ๑๗ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพักให้เจ้าของหอพักแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดวันก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม

หมวด ๒

การจัดการหอพัก

มาตรา ๑๘ หอพักจะดำเนินการได้ ต้องมีผู้จัดการหอพัก

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดการหอพัก เว้นแต่จะได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าของหอพัก และได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

เจ้าของหอพักซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะเป็นผู้จัดการหอพักเองก็ได้ แต่ต้องได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วย

มาตรา ๒๐ ผู้จัดการหอพักต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับเจ้าของหอพักตามมาตรา ๘

มาตรา ๒๑ การขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพัก และการออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวันตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ในกรณีนายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์โดยทำหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๒๔ ในกรณีใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าเป็นใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๒๕ ผู้จัดการหอพักต้องแสดงใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก ทั้งต้องมีการดูแลให้มีการปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ด้วย

มาตรา ๒๖ ผู้จัดการหอพักต้องจัดทำสมุดทะเบียนผู้พักตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ และอายุของผู้พัก

/(๒) ชื่อของโรงเรียน...

- (๒) ชื่อของโรงเรียน หรือสถานศึกษาของผู้พัก
- (๓) ชื่อและที่อยู่ของบิดามารดา และผู้ปกครองของผู้พัก
- (๔) วันที่เข้าอยู่ในหอพัก และวันที่ออกจากหอพัก
- (๕) ลายชื่อผู้พัก

การกรอกข้อความในสมุดทะเบียนผู้พัก ต้องกรอกทุกรายการแล้วให้ผู้จัดการและผู้พักลงลายมือชื่อไว้ด้วย ถ้ารายการใดเขียนผิดห้ามลบ แต่ให้ขีดฆ่าแก้ไข หรือตกรเติมแล้วให้ผู้จัดการหอพักและผู้พักลงลายมือชื่อกำกับไว้

มาตรา ๒๗ ผู้จัดการหอพัก ต้องให้ความร่วมมือสถานศึกษาของผู้พักในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา และความประพฤติของผู้พัก

มาตรา ๒๘ ผู้จัดการหอพัก ต้องไม่รับหรือยอมให้บุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ทำงานในหอพัก และเฉพาะหอพักหญิงต้องใช้หญิงเท่านั้นเป็นผู้ทำงานในหอพัก

มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกอยู่หรือจะตกอยู่ในอันตราย เพราะเหตุเจ็บป่วยหรือเหตุอื่นใดก็ตาม ให้ผู้จัดการหอพักแจ้งให้บิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้พักทราบโดยด่วน

มาตรา ๓๐ ผู้จัดการหอพักต้องควบคุมดูแลมิให้หญิงเข้าอยู่ในหอพักชาย และมีให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิง

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๑ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในหอพักในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติได้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้บุคคลที่อยู่ในสถานะนั้นต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในกรณีจำเป็น นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนมีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักนอกเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้

นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าตรวจหอพักจะต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดโดยกระทรวง และพร้อมที่จะแสดงได้ด้วย

มาตรา ๓๒ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักจัดการหรือแก้ไขหอพัก หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาที่นายทะเบียนเห็นสมควร

มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าเจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักแล้วแต่กรณี

- (๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๒๐
- (๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๓) ดำเนินกิจการหอพัก เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีหรือเป็นภัยต่อประเทศชาติ

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมหรือดำเนินการหอพักนั้น หรือถ้าเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก หรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักด้วยอนุมัติรัฐมนตรีก็ได้

ค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมหรือดำเนินการหอพัก ให้เจ้าของหอพักเป็นผู้จ่าย

มาตรา ๓๔ ในการสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุม หรือดำเนินการหอพักให้นายทะเบียนแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักทราบ

เมื่อนายทะเบียนได้แจ้งคำสั่งตามวรรคก่อนแล้ว ห้ามมิให้เจ้าของหอพักและผู้จัดการหอพักดำเนินการต่อไป เว้นแต่จะได้รับมอบหมายจากนายทะเบียน

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ หรือ มาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ เจ้าของหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือ มาตรา ๑๗ หรือผู้จัดการหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗ ผู้จัดการหอพักผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงชื่อ) จอมพล ถนอม กิตติขจร

(ถนอม กิตติขจร)

นายกรัฐมนตรี

/อัตราค่าธรรมเนียม...

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๒๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๑๐๐ บาท
๓. การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๑๐๐ บาท
๔. การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๕๐ บาท
๕. ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	๒๐ บาท
๖. ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	๒๐ บาท

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนหรือผู้ที่อยู่ในระหว่างการศึกษาซึ่งเข้ามาศึกษาเล่าเรียนในจังหวัดพระนคร หรือจังหวัดใหญ่ๆ บางจังหวัดและเข้าพักอยู่ในหอพักของเอกชนได้ทวีจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ บรรดาหอพักต่าง ๆ ของเอกชนที่จัดตั้งขึ้น ไม่มีกฎหมายควบคุม ผู้จัดตั้งหอพักได้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการค้ามากกว่าเพื่อสวัสดิภาพและอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ผิดศีลธรรมอันดี หรืออาจเป็นภัยต่อประเทศชาติ จึงสมควรให้มีกฎหมายควบคุมการจัดตั้งหอพักของเอกชน

(คิดจากราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษเล่ม ๘๑ ตอนที่ ๒๗ วันที่ ๒๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๐๗)

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบกิจการหอพัก

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ (๔) มาตรา ๕ มาตรา ๘ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
วรรคสอง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๑ วรรคสาม
แห่งพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง
กฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ออกกฎ
กระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

- (๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก
พ.ศ. ๒๕๐๗
- (๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก
พ.ศ. ๒๕๐๗
- (๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก
พ.ศ. ๒๕๐๗

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย
สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่
หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

หน้า ๒

เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๓๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑ เมษายน ๒๕๕๕

“สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย” หมายความว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการ พิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

“โรงเรียน” หมายความว่า โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบัน พุทธศาสนา หรือศาสนาอื่น

“ศูนย์การเรียนรู้” หมายความว่า สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ หรือสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

หมวด ๑

ลักษณะและสุขลักษณะของหอพัก

ข้อ ๓ ให้ผู้ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี และเข้าอยู่ในหอพักโดย ให้ทรัพย์สินตอบแทนเป็น “ผู้พัก” ตามมาตรา ๓

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งมีอายุเกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์ หรือผู้ซึ่งสมรสแล้ว ตามกฎหมาย

ข้อ ๔ ให้หอพักของสถานศึกษาที่รับเฉพาะนักเรียน นิสิต นักศึกษาของสถานศึกษานั้น เข้าพัก เป็นหอพักตามมาตรา ๔ (๔)

ข้อ ๕ ห้องนอน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมชม ห้องอาหาร ห้องน้ำ และห้องส้วมของหอพัก ต้องมีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศอย่างเพียงพอ และต้องมีสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้องนอนต้องมีความจุอากาศไม่น้อยกว่าเก้าลูกบาศก์เมตรต่อผู้พักหนึ่งคน ผู้พักที่มี อายุต่ำกว่าสิบปีสองคนให้นับเป็นหนึ่งคน

(๒) ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมชม และห้องอาหารต้องมีพื้นที่ให้เพียงพอกับจำนวนผู้พัก

(๓) แบบและจำนวนห้องน้ำ และห้องส้วมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

หมวด ๒

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และการต่อใบอนุญาต

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะตั้งหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ. ๑-๑ กาย
กฎกระทรวงนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

- (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- (ข) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (ค) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพัก หรือเอกสารแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมี
สิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก
- (ง) คำรับรองของผู้ขอรับใบอนุญาตแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา ๘
- (จ) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่
เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป
- (ฉ) ระเบียบประจำหอพัก
- (ช) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร

(๒) นิติบุคคล

- (ก) สำเนาหนังสือรับรองหรือหลักฐานการเป็นนิติบุคคล ซึ่งแสดงรายการเกี่ยวกับชื่อ
วัตถุประสงค์ ที่ตั้งสำนักงาน และผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล
- (ข) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนนิติบุคคล
- (ค) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล
- (ง) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้แทนนิติบุคคล
- (จ) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของหอพัก หรือเอกสารแสดงว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมี
สิทธิใช้อาคารตั้งหอพัก
- (ฉ) คำรับรองของผู้แทนนิติบุคคลแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามมาตรา ๘

(ข) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ x ๖ เซนติเมตร ของผู้แทนนิติบุคคลซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

(ค) ระเบียบประจำหอพัก

(ง) แผนผังบริเวณและแบบแปลนอาคาร

ข้อ ๗ เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ หลักฐานและเอกสาร และ ตรวจสอบอาคารที่ใช้เป็นหอพักแล้วเห็นว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ให้ออกใบอนุญาตให้ตั้งหอพักตามแบบ พ. ๑-๒ ทำยกระทรวงนี้

ในการตรวจสอบอาคารตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนอาจขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ช่วยตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ของตนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารด้วยก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้จัดการหอพัก ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ. ๑-๓ ทำยกระทรวงนี้ พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแต่งตั้งผู้จัดการหอพัก

(๔) คำรับรองของผู้ขอใบอนุญาต แสดงว่าคนมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐

(๕) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๕ x ๖ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือน จำนวน ๒ รูป

ข้อ ๙ เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบคำขอ หลักฐานและเอกสาร ที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ยื่นไว้ตามข้อ ๘ แล้ว เห็นว่าถูกต้องและครบถ้วน ให้ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักตามแบบ พ. ๑-๔ ทำยกระทรวงนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ตรวจพบในภายหลังว่าได้ออกใบอนุญาตแล้วว่า หลักฐานและเอกสาร ที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๖ หรือข้อ ๘ ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง หรือครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

หากผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๓ ต่อไป

ข้อ ๑๑ การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ. ๑-๕ ทำขงกฎกระทรวง

ข้อ ๑๒ การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามแบบ พ. ๑-๖ ทำขงกฎกระทรวงนี้

๑๓ การขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน

หมวด ๓

แบบสมุดทะเบียนผู้พัก และแบบบัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๔ สมุดทะเบียนผู้พักให้เป็นไปตาม พ. ๑-๗ ทำขงกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๕ บัตรประจำตัวนายทะเบียนให้เป็นไปตามแบบ พ. ๑-๘ ทำขงกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๖ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบ พ. ๑-๙ ทำขงกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๗ รูปถ่ายติดบัตรประจำตัวให้ใช้รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง แต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการ หรือเครื่องแบบพิธีการ ไม่สวมหมวก ขนาด ๒๕ x ๓ เซนติเมตร ซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมิบัตรประจำตัว

ข้อ ๑๘ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่หอพักตั้งอยู่ เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวนายทะเบียนหอพัก

ข้อ ๑๙ ให้นายทะเบียนแต่ละจังหวัดเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ในแต่ละจังหวัด

ข้อ ๒๐ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีอำนาจปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยหอพักได้ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๒๑ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกบัตร

หมวด ๔

อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ ๒๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๓) การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	ครั้งละ	๑๐๐	บาท
(๔) การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	ครั้งละ	๕๐	บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก	ฉบับละ	๒๐	บาท
(๗) ใบแทนใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก	ฉบับละ	๒๐	บาท

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามกฎหมายนี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาตดังกล่าว มีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามกฎหมายนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามกฎหมายนี้

ข้อ ๒๔ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ตั้งหอพัก หรือเป็นผู้จัดการหอพักอยู่ก่อน หรือในวันที่ กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ใบอนุญาตดังกล่าวใช้ได้จนถึงวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๒๕ หอพักที่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ก่อนวันที่ กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๕ (๓) เป็นเวลาสามปีนับแต่วันที่ กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

หอพักที่ได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามข้อ ๕ (๓) ตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามข้อ ๓ ของกฎหมาย ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนข้อ ๓ ของกฎหมาย ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความใน พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗ ให้นายทะเบียนมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๓๒ ต่อไปได้

ข้อ ๒๖ บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามความ
ในกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๐๗
ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมดอายุหรือมีบัตรใหม่ตามกฎกระทรวง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

วัฒนา เมืองสุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

